

พระยศยิ่งยง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๙

๐๐๐๐๐๐

กังหันน้ำชัยพัฒนา

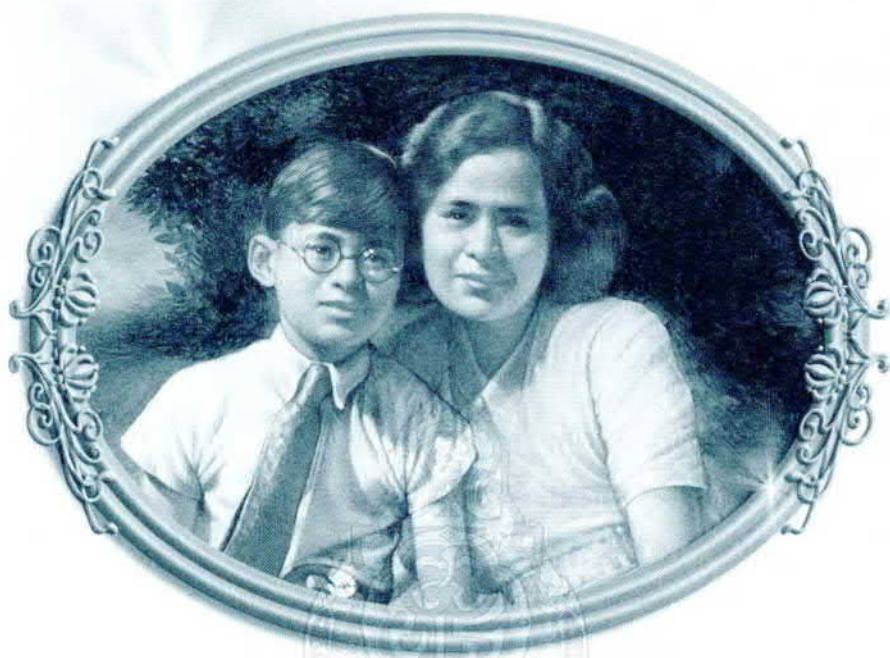
กังหันน้ำชัยพัฒนา หรือ เครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย เป็นสิ่งประดิษฐ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงประดิษฐ์คิดค้นขึ้น ด้วยทรงห่วงใยในสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากมลภาวะมลพิษจากน้ำเน่าเสียที่มีอัตราและปริมาณสูงขึ้น ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน

กังหันน้ำชัยพัฒนา ใช้หลักทฤษฎีบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีการเติมอากาศ โดยวิธีทำให้อากาศสามารถละลายลงในน้ำ (Air Transfer) เพื่อเร่งการเจริญเติบโตและการเพาะตัวอย่างรวดเร็วของแบคทีเรีย จนมีจำนวนมากพอที่จะทำลายสิ่งสกปรกในน้ำให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว ทำให้น้ำใสสะอาด ลดกลิ่นเหม็นของน้ำ และเพิ่มปริมาณออกซิเจนในน้ำให้มากขึ้น ตลอดจนบำบัดความสกปรกในรูปของมลสารต่างๆ ให้ลดต่ำลง

เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๖ กังหันน้ำชัยพัฒนา ทรงได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายสิทธิบัตรในพระปรมาภิไธย นับเป็นสิ่งประดิษฐ์เครื่องกลเติมอากาศเครื่องที่ ๙ ของโลกที่ได้รับสิทธิบัตร และเป็นครั้งแรกที่ได้มีการจดทะเบียนและออกสิทธิบัตรให้แก่พระบรมราชวงศ์ และเป็น "สิทธิบัตรในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์พระองค์แรกในประวัติศาสตร์ชาติไทย และเป็นครั้งแรกของโลก"

นอกจากนี้ มูลนิธิชัยพัฒนาได้นำกังหันน้ำชัยพัฒนา เข้าร่วมแสดงนิทรรศการ Brussels Eureka 2000 : 49th World Exhibition Innovation, Research and New Technology ระหว่างวันที่ ๑๔-๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่กรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม และได้รับรางวัล Minister J Chabert (Minister of Economy of Brussels Capital Region) ผลงานด้านสิ่งประดิษฐ์ดีเด่น รางวัล Grand Prix International (International Grand Prize) ผลงานด้านสิ่งประดิษฐ์ดีเด่นสูงสุด รางวัล Prix Ompi Femme Inventeur Brussels Eurera 2000 ผลงานสิ่งประดิษฐ์ดีเด่นระดับโลก รางวัล Yugoslavia Cup เป็นรางวัลสรรเสริญในพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และรางวัล Gold Medal with Mention เป็นรางวัลสรรเสริญในพระอัจฉริยภาพแห่งการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

พระยศยังyoung

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๙
กระทรวงศึกษาธิการ

พระยศยิ่งยง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๕

จำนวนพิมพ์ ๓๕๐,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974-269-5733

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

๒๒๕๕ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง

เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๓๘ ๓๐๓๓, ๐ ๒๕๑๔ ๕๐๓๓

โทรสาร : ๐ ๒๕๑๔ ๕๐๑๐

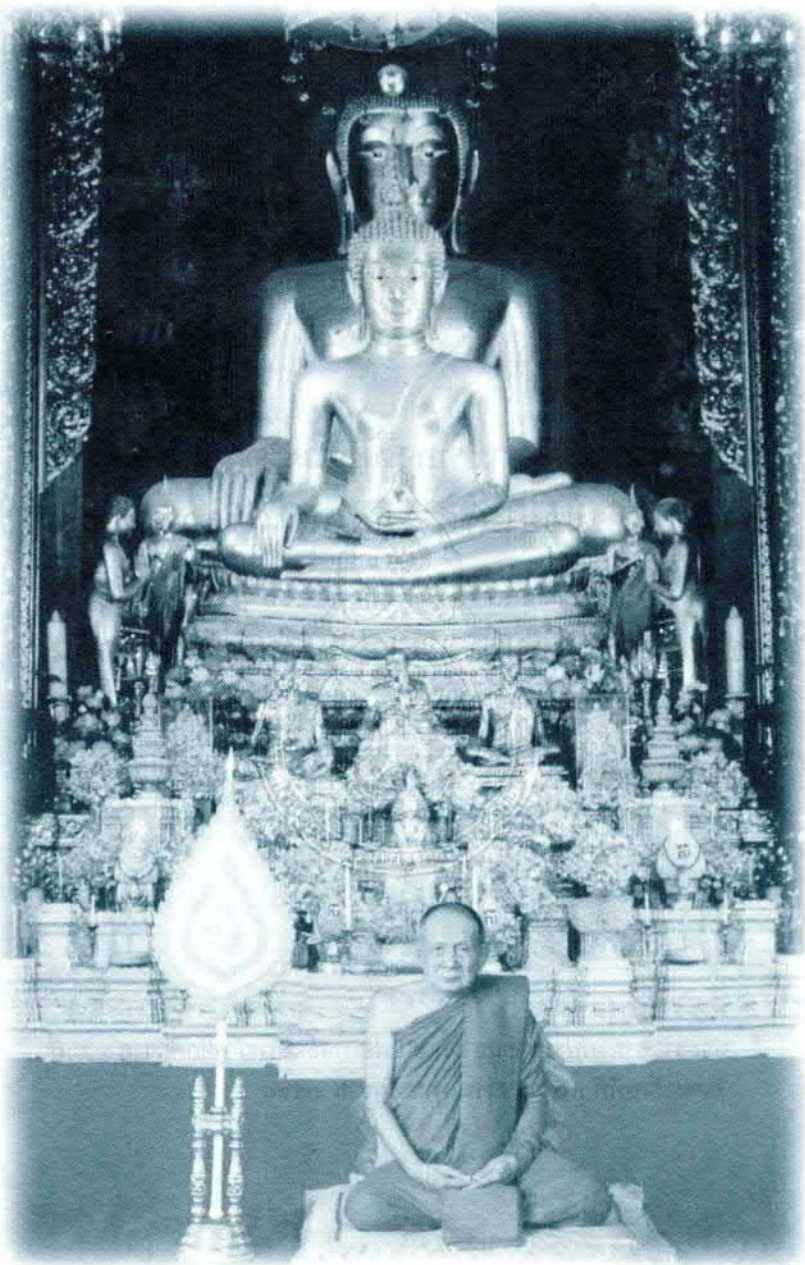

“ความเมตตาปรองดองและความมุ่งเจริญ
ต่อกันนั้นยังมีอยู่ในจิตใจคนไทย ถ้าเราทั้งหลาย
พยายามนึกถึงประโยชน์และความสุขความเจริญ
ของส่วนรวมให้มาก พยายามหันหน้าเข้าหากัน
และมองกันในทางดีอยู่เสมอ ก็จะเข้าใจกัน และ
ร่วมมือร่วมงานกันได้เป็นอันดี...”

พระราชดำรัส

พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทย ในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๓๑
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๐

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๙

เคยกล่าวมาแล้วหลายครั้ง ว่าเด็กเป็นอนาคตของชาติ จริงดังที่รู้กัน และกล่าวถึงกันอยู่ตลอดเวลา เด็กเป็นอนาคตของชาติ นับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งของเด็ก แต่ผู้ใหญ่เป็นอนาคตของเด็ก ผู้ใหญ่จึงเป็นความสำคัญที่สุดของชาติ เห็นได้ชัดเจนเป็นลำดับดังนี้ อนาคตของชาติอยู่ในมือของเด็กและอนาคตของเด็กอยู่ในมือของผู้ใหญ่ นั่นก็เท่ากับชาติอยู่ในมือของผู้ใหญ่ในชาตินั่นเอง ผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างอย่างไรให้เด็กดู ให้เด็กรู้ ให้เด็กเห็น จนฝังจิตฝังใจ จนรับไว้เป็นนิสัยใจคอ การปฏิบัติของเด็กไปโดยไม่รู้ตัว เป็นอนาคตของเด็ก นั่นก็คือเป็นอนาคตของชาติด้วย

ผู้ใหญ่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร อนาคตของชาติจะเป็นเช่นนั้น โดยมีเด็กในปัจจุบันนั่นเองเป็นผู้สืบสาน เด็กในปัจจุบันที่จะเป็นอนาคตของชาติ หรือเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ก็คือเป็นผู้ที่รับสิ่งที่พบเห็นเป็นการพูดการทำของผู้ใหญ่ไว้เป็นแบบอย่าง คิดตาม พุดตาม ทำตามตั้งแต่ยังเป็นเด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ คือเป็นอนาคตของชาติ นั่นเอง

กล่าวโดยสรุป ยุคสมัยปัจจุบันเป็นยุคที่เรามองโลกทั้งใบ เด็กๆ ทุกคนถือว่าเป็นสมบัติของมนุษยชาติ เด็กยังเป็นผู้บริสุทธิ์ผุดผ่อง เปรียบเสมือนผ้าขาว เอาสีอะไรไปใส่ย่อมเป็นสีนั้น จึงขอฝากเด็กๆ ไว้กับผู้ใหญ่ ฝากอนาคตของชาติไว้กับเด็กๆ เพราะเขาเป็นความหวังของประชาชน การศึกษาถึงโลกในใจของเด็กๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดของพวกเขา เป็นหนึ่งในแบบฝึกหัดที่สำคัญที่สุดของผู้ใหญ่.

ขออำนวยพร

คำขวัญ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๙

อยากรู้คำตอบไหม อยากรู้

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สาร

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๕๙
วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙

เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙
วันเสาร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ ผมขอส่งความระลึกถึงและความ
ปรารถนาดีมายังเด็กไทย และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน
ด้านเด็กและเยาวชนด้วยความจริงใจ

ทุกคนในโลกนี้ล้วนแต่เคยผ่านชีวิตความเป็นเด็กมาแล้วด้วยกัน
ทั้งสิ้น จึงต้องรู้ว่าเด็กต้องการอะไร คิดและรู้สึกอย่างไร และมีปฏิกิริยา
เช่นไรในสภาวะการณ์ต่างๆ แต่กลับเป็นเรื่องน่าประหลาดใจที่เมื่อเวลา
ผ่านไป เมื่อคนเรายิ่งเติบโตใหญ่ขึ้น ช่องว่างและความเข้าใจระหว่างเด็ก
และผู้ใหญ่ก็ยิ่งห่างไกลกันออกไปทุกที

เด็กควรเข้าใจผู้ใหญ่หรือว่าผู้ใหญ่ต่างหากที่ควรเข้าใจเด็ก
คำตอบที่ดีที่สุดน่าจะเป็นทั้งสองฝ่ายต่างต้องเข้าใจซึ่งกันและกัน แต่
ผู้ใหญ่ควรจะรู้ว่า ไม่มีผู้คนในยุคสมัยใดที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง
ที่เกิดขึ้นในเวลาอันรวดเร็วเท่ากับยุคสมัยนี้ และสิ่งนี้เองที่ส่งผลกระทบ

ต่อเด็กและเยาวชนของเราอย่างกว้างขวาง ดังนั้น หากเรามุ่งหวังให้เด็กในวันนี้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีพลังอย่างเต็มที่ในวันข้างหน้า เราก็ต้องเข้ามาให้การดูแลเอาใจใส่เด็กในวันนี้ให้ดี ไม่เพียงแต่ความเข้าใจเท่านั้น แต่รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมด้านโภชนาการ ด้านสุขภาพเด็ก การศึกษา การส่งเสริมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม การเตรียมการประกอบอาชีพ การให้โอกาส และรวมไปถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคมในด้านต่างๆ ด้วย

ผมไม่อยากเห็นเราทำผิดหรือก่อให้เกิดความผิดพลาดแก่สังคมของเรา โดยการละทิ้งเด็กๆ ซึ่งเป็นอนาคตของประเทศ การใส่ใจใช้เวลาและร่วมกันแก้ไขปัญหาให้แก่เด็ก คือ การสร้างอนาคตของประเทศไทย ซึ่งเราจะต้องร่วมด้วยช่วยกันตั้งแต่บัดนี้ เพื่อพัฒนาเด็กๆ ของเราไปสู่สิ่งที่ดีกว่า เพราะเรื่องของเด็กเป็นเรื่องที่ไม่อาจรีรอได้อีกต่อไป และการทำให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านก็คือ การสร้างครอบครัวที่เข้มแข็ง มีความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย และมีสุขภาพที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติปีนี้ ผมได้ให้คำขวัญแก่เด็กๆ ว่า “อยากฉลาด ต้องขยันอ่าน ขยันคิด” เพราะการอ่านและการคิดทำให้เกิดปัญหาที่เข้มแข็ง ผมจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเด็กไทยทุกคนจะเป็นคนที่ขยันอ่านและขยันคิด ขณะเดียวกัน ผู้ปกครองหรือครอบครัวก็ควรช่วยกันส่งเสริมการศึกษาของเด็ก แนะนำให้เด็กรู้จักการเลือกอ่าน และคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาบ้านเมืองให้ก้าวหน้ารุ่งเรืองต่อไป

สุดท้ายนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและอำนาจ
ศักดิ์สิทธิ์ในสากลที่ทุกท่านเคารพนับถือ โปรดดลบันดาลให้เด็กและ
เยาวชนไทย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและดูแลเด็กและ
เยาวชนทุกคน จงประสบแต่สรรพสิ่งมงคลและจตุรพิธพรชัย
เจริญด้วยสติปัญญาและพลานามัย สัมฤทธิ์ผลในสิ่งอันพึงปรารถนา
ทุกประการตลอดไป

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือ **พระยศยิ่งยง** เป็นหนังสือที่ระลึกในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ นี้ คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ ได้รับมอบหมายจากกระทรวง ศึกษาธิการ ในนามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้จัดทำ เนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี คณะกรรมการจัดทำ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ จึงได้อัญเชิญพระสาทิสลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประทับเคียงคู่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีขณะทรงพระเยาว์เป็นภาพปก และนำเสนอ บทความโดยย่อเกี่ยวกับพระราชจริยวัตรและพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อประโยชน์สุขของมหาชน โดยกล่าวเน้นพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงทุ่มเทพระวรกาย และพระราชหฤทัย เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขทวยราษฎร์ รวมถึงโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริทรงมีพระมหากษัตริย์โปรดเกล้าฯ พระราชทานความช่วยเหลือ พลณิกกรอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ทรงขึ้นครองราชสมบัติจนถึงปัจจุบัน

นอกจากนี้ ยังได้อัญเชิญพระราชดำรัสพระราชทานแก่ประชาชนชาวไทย ในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๓๑ เพื่อเป็นสิริสวัสดิ์พัฒน์มงคลแก่เด็ก และเยาวชนทั้งหลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอสำนึกในพระเมตตาของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ที่ประทานวรธัมมโฆสชาต ขอบพระคุณนายกรัฐมนตรีที่มอบคำขวัญและมีสารถึงเด็กและเยาวชนในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ ขอบขอบคุณผู้เขียนซึ่งมีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เยาว์ที่อนุญาตให้นำผลงานเขียนอันทรงคุณค่ามาตีพิมพ์ เนื้อหาสาระและความบันเทิงอันหลากหลายของหนังสือ **พระยศยิ่งยง** จึงเป็นดังของขวัญล้ำค่าสำหรับเด็กและเยาวชนทุกคน

(นางพรนิภา ลิ้มปยยอม)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดทำ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

หน้า

พระยศยิ่งยง

๑

เก็บมาบอก

ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาจีน	๑๐
จีน-ไทย ไกลันดเดียว	๑๕
เรียนภาษาอังกฤษไปทำไม	๑๙
ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมักสับสน	๒๓

เด็กฉลาดนะจ๊ะ

จ๊ะเอ๋	๓๒
ประทับใจ ม.สว.	๓๓
เรื่องสั้นๆ	๓๖
บีโต	๓๘
สมปองฟันหลอ	๓๙
ภาษาไทย	๔๑
สิ่งดี คนดีพึ่งคนเก่ง คนเก่งพึ่งคนดี	๔๒

เด็กคิดอะไร

ความคิดของเด็กๆ	๔๔
ความฝัน...อาชีพ...อนาคต	๔๖
ประสบการณ์ชีวิต บทเรียนที่ต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต	๔๗
จิตวิญญาณกับการดนตรีไทย	๔๙
ต่างคน ต่างใจ และต่างความฝัน	๕๓

เด็กรักโลก

งามด้วยมือ	๕๕
ขายคา ขายเลน	๕๖
ป่าไม่ให้ชีวิต	๕๘
การดำรงชีวิตแบบชนบท (ที่แสนประทับใจ)	๖๐
คุณค่าของต้นไม้จาก	๖๒
เรียนรู้-เข้าใจภัยธรรมชาติกันเถอะ	๖๔

ความปิติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี

๖๙

คนเก่งวันนี้

วัยชนคมหัตถกรรม ผู้ข้ามมิติกาลเวลา	๗๘
พรสวรรค์ที่สร้างได้	๘๔
หนุ่มน้อยในคณะโขนจิ๋ว	๙๕
นักวาดเด็กผู้สร้างสรรค์ "Animal"	๙๖

นิทานก่อนนอน

ซูเปอร์ฮีอ้วน	๙๗
ฉันทันหรือ คือต้นมะขาม	๑๐๑
ตำนานเด็กชน	๑๐๔
หัวหน้าสัตว์ป่าตัวใหม่	๑๐๕

พระยศยิ่งยง

ปราณี ปราบริปู เรียบเรียง

วันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๙ ขณะพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา ๖ เดือน สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ทรงรับคำกราบบังคมทูลพระกรุณาอัญเชิญให้ขึ้นครองราชสมบัติ เป็น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ สืบต่อจากสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ซึ่งต่อมา ได้มีพระราชพิธีเฉลิมพระปรมาภิไธย เป็นพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร

การตัดสินใจพระราชหฤทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในภาวะวิกฤตที่สุดครั้งกระนั้น กอปรด้วยพระชดัตถิยานะอย่างแรงกล้า จากสายพระโลหิตแห่งสมเด็จพระปฐมบรมราชจักรีวงศ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ผู้ทรงปรีชาสามารถ สุขุม กล้าหาญ จากสายพระโลหิตของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรม

ราชชนก ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความปรารถนาดี ความอาทรห่วงใยประชาชนคนไทยผู้ยากจน และทรงนิยมความเป็นประชาธิปไตย ตลอดจนสายพระโลหิตของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี กุลสตรีสามัญชนผู้สูงส่งด้วยคุณธรรม เข้มแข็งและอดทน ทรงบริหารลอบรมพระธิดาและพระโอรสอย่างใกล้ชิด และมีหลักการใช้เหตุผล พระราชทานความรัก ความอบอุ่น และประสบการณ์ที่เปี่ยมไปด้วยคุณภาพเพื่อให้พระธิดาและพระโอรสได้พัฒนาพระปรีชาสามารถอย่างเหมาะสมกลมกลืน และมีพระราชจริยวัตรอันงดงามทุกพระองค์ พระฉายาลักษณ์แต่ทรงพระเยาว์หลายๆ ภาพสะท้อนความรักความอบอุ่นที่ทรงมีต่อกัน ระหว่างพระราชมารดากับพระธิดาและพระโอรสอย่างเด่นชัด จึงเป็นบุญของแผ่นดินไทยและประชาชนคนไทยที่ได้พระมหากษัตริย์ที่ทรงคุณธรรมยิ่งมาจนทุกวันนี้

ตลอดระยะเวลา ๖๐ ปี ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติ ซึ่งยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใดในประวัติศาสตร์ชาติไทยและในโลก พระองค์ทรงเป็นศูนย์รวมของจิตใจ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ ทรงประกอบพระราชกรณียกิจด้วยพระวิริยะอุตสาหะนานัปการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ทรงเอาพระราชหฤทัยใส่

ในการดำรงรักษามรดกไทยให้สืบทอดสู่ชนรุ่นหลัง ทรงเป็นผู้ชี้นำและติดตามแก้ปัญหาการอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรงนำวิทยาการทาง เทคโนโลยีสาขาต่างๆ มาพัฒนาอาชีพแก่ราษฎร อย่างต่อเนื่อง ทรงสร้างความมั่นคงทางการเมือง แก่ประเทศไทยหลายครั้ง ทรงเป็น “พลังแห่ง แผ่นดิน” สมดังพระปรมาภิไธย และสมดังที่ทรง นึกตอบในพระราชหฤทัยในวันที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๙ ว่า “ถ้าประชาชนไม่ทิ้ง ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะละทิ้งประชาชนอย่างไรได้” แก่เสียงหนึ่งที่ตะโกน แทรกเข้าพระกรณว่า “อย่าละทิ้งประชาชน” ขณะที่รถพระที่นั่งแล่นผ่าน ฝูงชนอันล้นหลามที่มารับเสด็จพระราชดำเนินกลับสวีตเซอร์แลนด์ รวมทั้ง ทรงปกครองพระราชอาณาจักรไทยภายใต้ระบอบประชาธิปไตยด้วยทศพิธ- ราชธรรม สมดังพระปฐมบรมราชโองการที่พระราชทานในพระราชพิธี บรมราชาภิเษก วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ว่า “เราจะครองแผ่นดิน โดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” อย่างแท้จริง

พระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อประโยชน์สุขของมหาชน มีอาทิ

*** โครงการระยะต้น**

พระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทาน แก่ประชาชนไทยในระยะต้นแห่งการเสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัตินั้น เป็น พระราชดำริด้านการแพทย์และงานสังคมสงเคราะห์ที่เป็นส่วนใหญ่ ด้วย ขณะนั้นด้านการแพทย์ของไทยยังไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร และการบริการ สาธารณสุขในชนบทยังมิได้แพร่หลาย

โครงการช่วยเหลือประชาชนเริ่มขึ้นเมื่อพุทธศักราช ๒๔๙๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้กรมประมงนำพันธุ์ปลาหมอเทศ จากปินัง ซึ่งได้รับจากผู้เชี่ยวชาญด้านการประมงขององค์การอาหารและ

การเกษตรแห่งประเทศไทย เข้าไปเลี้ยงในสระน้ำพระที่นั่งอัมพรสถาน และเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานรถบูลโดเซอร์ ให้หน่วยตำรวจตระเวนชายแดนค่ายพระนครศวร ไปสร้างถนนเข้าไปยังบ้านห้วยมงคล ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ราษฎรสามารถสัญจรไปมา และนำผลผลิตออกมา จำหน่ายยังชุมชนภายนอกได้สะดวกขึ้น

* โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

นับแต่มีโครงการช่วยเหลือประชาชน และโครงการพระราชดำริ โครงการแรกเกิดขึ้นแล้ว ก็มีโครงการต่างๆ ทยอยเกิดขึ้นนับร้อย นับพัน โครงการ เพื่อมุ่งช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่ราษฎรประสบอยู่ โดยให้ประชาชน มีความแข็งแรง มีแนวคิดในการดำรงชีวิตและพึ่งตนเอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชดำริให้จัดตั้ง “ศูนย์ศึกษาการพัฒนา อันเนื่องมาจากพระราชดำริ” ขึ้นในทุกภูมิภาคของประเทศเป็น “ตัวอย่าง ของความสำเร็จ” ในการทำมาหากินทางการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้ราษฎรในชนบทได้มีโอกาสได้รู้ได้เห็นถึงตัวอย่างและนำไปปฏิบัติได้เอง โดยเน้นการอนุรักษ์พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และปรับปรุงคุณภาพ สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีอยู่มากมายหลายสาขา หลายประเภท มีชื่อเรียกแตกต่างกันไป คือ

● **โครงการตามพระราชประสงค์** เป็นโครงการที่ทรงศึกษา ทดลองปฏิบัติเป็นส่วนพระองค์ ทรงศึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญ ทรงแสวงหา วิธีทดลองปฏิบัติ ทรงพัฒนาดัดแปลงวิธีการเป็นระยะเวลาหนึ่ง ทรงใช้ พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ในการดำเนินงาน เมื่อทรงแนพระราชหฤทัยว่า โครงการนั้นได้ผลดี เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้รัฐบาลเข้ามารับงานต่อในภายหลัง

● **โครงการหลวง** เป็นโครงการที่ทรงเจาะจงดำเนินการพัฒนา และบำรุงรักษาต้นน้ำลำธารในบริเวณป่าเขาในภาคเหนือซึ่งชาวไทยภูเขา อาศัยอยู่ ให้ชาวไทยแถบนี้มีความเป็นอยู่ที่ดี ได้ปลูกพืชหมุนเวียนที่มีคุณค่าสูง ขนส่งง่าย ปลูกพืชไร่และเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคแทนการปลูกฝิ่น ตัดไม้ทำลายป่า ทำไร่เลื่อนลอย หรือค้าสิ่งผิดกฎหมาย ด้วยความจงรักภักดีชาวเขาเรียก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า “พ่อหลวง” และเรียกสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถว่า “แม่หลวง” โครงการของทั้งสองพระองค์จึงเรียกว่า “โครงการหลวง”

● **โครงการในพระบรมราชานุเคราะห์** เป็นโครงการที่พระองค์ พระราชทานข้อแนะนำ และแนวพระราชดำริให้เอกชนไปดำเนินการ ด้วย

กำลังเงิน กำลังสติปัญญา กำลังแรงงาน และการติดตามผลงานอย่างต่อเนื่องโดยภาคเอกชน

● **โครงการตามพระราชดำริ** เป็นโครงการที่ทรงวางแผนพัฒนาเสนอให้รัฐบาลร่วมดำเนินการตามพระราชดำริ โดยพระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปร่วมทรงงานกับหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งมีทั้งฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร โครงการตามพระราชดำรินี้ในปัจจุบัน เรียกว่า “โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ” มีกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ระยะการดำเนินงาน มีทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีลักษณะเป็นงานวิชาการ ที่มีการศึกษา ค้นคว้า ทดลองหรือวิจัย

✳ **โครงการสวนพระองค์สวนจิตรลดา**

สวนจิตรลดา เป็นที่ตั้งของพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต ซึ่งเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศ์บางพระองค์ อยู่เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่กว่า ๔๐๐ ไร่ ร่มรื่นด้วยแมกไม้ใหญ่

นานาพรรณ และด้วยความสนพระราชหฤทัยในทุกขุสขของราษฎร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพื้นที่ส่วนหนึ่งของสวนจิตรลดาดำเนินโครงการสวนพระองค์ขึ้น มีทั้งกลุ่มงานอุตสาหกรรม กลุ่มงานเกี่ยวกับการเกษตร และกลุ่มงานวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ใครเลยจะนึกว่า พระราชวังซึ่งควรจะประกอบด้วยพระมหาปราสาทและหมู่พระตำหนักน้อยใหญ่อันวิจิตรงดงาม กลับเป็นเสมือนหน่วยงานทางเกษตรกรรมที่มีกิจกรรมนานาเพื่อ

ให้ราษฎรของพระองค์ได้อยู่ดีกินดี โครงการอันหลากหลายในสวนจิตรลดา นั้น ดำเนินการเพื่อเป็นตัวอย่าง และพระราชทานให้บุคคลกลุ่มต่างๆ ที่สนใจไป ดูกิจการได้ทุกเมื่อ แต่ละปีจะมีผู้เข้ามาศึกษาดูงานเกือบ ๒๐,๐๐๐ คนต่อปี ลักษณะโครงการสวนพระองค์สวนจิตรลดา แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

● **โครงการแบบไม่ใช่ธุรกิจ** เป็นโครงการที่สร้างให้เกษตรกร สามารถพึ่งตนเองได้ทางด้านอาหาร และสนับสนุนให้มีรายได้นอกเหนือจาก ภาคเกษตร เน้นการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ โครงการ เกี่ยวกับปลานิล ป่าไม้สาธิต นาข้าวทดลองข้าวไร่ การผลิตแก๊สชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช สวนพืชสมุนไพร สหกรณ์กล้วยทอง โครงการทดลองปลูกพืชปราศจากดิน

● **โครงการกึ่งธุรกิจ** เป็นโครงการทดลองแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากการเกษตร ออกจำหน่ายในรูปแบบ ที่ไม่หวังผลกำไร มุ่งส่งเสริมประชาชน บริโภคสินค้าที่ผลิตในประเทศที่มี คุณภาพ และราคาเหมาะสม ได้แก่ โรงโคนมสวนจิตรลดา โรงบดและอัดแกลบ ห้องปฏิบัติการทดลอง โรงผลิตน้ำผลไม้ โรงนมเม็ดสวนดุสิต โรงอบผลไม้ โรงกลั่นแอลกอฮอล์ โรงเนยแข็ง โรงสีข้าว โรงเห็ด โรงอาหารปลา โรงผลิตกระดาษสา และ โรงหล่อเทียนหลวง

พระปรีชาสามารถและพระราชดำริเริ่มโครงการใหม่ๆ นับพันๆ โครงการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างจริงจัง ในการช่วยเหลือราษฎรของพระองค์ให้ “เย็นศิระเพราะพระบริบาล” นั้น อาจ

กล่าวได้ว่า สืบเนื่องจากทรงได้รับการหล่อหลอมและพระราชทานความรัก ความอบอุ่น การถนอมกล่อมเกลา ความมีเหตุผล และการอบรมศีลธรรม จรรยาอย่างลึกซึ้ง ครั้นทรงพระเยาว์จากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทำให้มีพระคุณลักษณะสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่มีคุณภาพ ประกอบกับแนวพระราชดำริของพระองค์ที่ทรงเห็นความสำคัญของการศึกษา ที่ว่า

“ประเทศจะมีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าได้ต้องมาจากพลเมือง ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีได้ก็ด้วยการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมที่ดี”

พระองค์จึงทรงสนพระราชหฤทัยด้านการศึกษ ทรงศึกษา เรียนรู้ศิลปวิทยาการหลายแขนง และทรงพระอัจฉริยภาพรอบด้าน เช่น ดนตรี ศิลปะ กีฬา เทคโนโลยี แผนที่ ฯลฯ รวมทั้งทรงส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในหลายแนวทาง โครงการอัน เนื่องมาจากพระราชดำริและโครงการส่วนพระองค์ ก็เป็นโครงการที่ทรง ศึกษาทดลองปฏิบัติหรือพระราชทานแนวทางให้ศึกษา ทดลองปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ราษฎรอย่างจริงจัง

เพื่อสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีต่อไพร่ฟ้าอาณาประชาราษฎรอย่างหาที่สุดมิได้ เนื่องในการพระราชพิธี ครึ่งสำคัญนี้ ประชาชนไทยทุกคนต่างตั้งจิตอธิษฐาน อัญเชิญคุณพระศรี-รัตนตรัยและบุญญานุภาพทั้งหลายเพื่อถวายชัยมงคล ดลบันดาลให้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระเกษมสำราญ ปราศจากพระโรค-พาทยพิบัติอุปัทวันตรายทั้งปวง ทรงสถิตมั่นคงอยู่ในสิริราชสมบัติ เป็น จักรพรรดิองค์ที่เก้าแห่งลัทธิศาสนาพุทธนิกายเถรวาทชาวไทยสยามประเทศ เป็น แผไพศาลพระยศยิ่งยงขจรไกลไปในนานาอารยประเทศ นิรันดร์

ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

อุทัยวรรณ เจริญชัย

ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้สถาปนาความสัมพันธ์ไทย-จีน เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ (ปี ๒๕๔๘ เป็นปีแห่งการครบรอบ ๓๐ ปี ของการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-จีน) แต่ในความเป็นจริงประชาชนของประเทศทั้งสองได้มีความสัมพันธ์สืบเนื่องกันมาช้านาน บรรพบุรุษของเราทั้งสองชาติได้ไปมาหาสู่กันอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องตั้งแต่ยุคสุโขทัย จนมีคำกล่าวว่า “ไทย-จีน ไข่อื่นกลสืบน้องกัน” เราได้ยินคำพูดนี้มาเป็นเวลาช้านานพอๆ กับการที่เราคุ้นเคยกับการมีเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนในที่ทำงาน รวมทั้งผู้คนในที่ต่างๆ ที่เราพบเห็นในเมืองใหญ่ๆ เป็นคนจีนหรือมีเชื้อสายจีนเสียเป็นส่วนมาก นอกจากนี้เราจะเห็นว่าคนที่มีเชื้อสายจีนในประเทศไทยถูกกลมกลืนคล้ายคลึงคนไทยมากกว่าคนที่มีเชื้อสายชนชาติอื่นๆ ที่อาศัย

อยู่ในประเทศไทยเรา (บรรดาลูกครึ่งที่มาประกวดนางงามและผันตัวเองมาเป็นดารา นักร้อง ดาราภาพยนตร์ จนมีชื่อเสียงโด่งดังในปัจจุบัน)

ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมีประชากรประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านคน (๒๕๕๗) ไม่รวมถึงชาวจีนโพ้นทะเล (ลูกหลานคนจีนที่อพยพไปอยู่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก) อีกเป็นจำนวนนับไม่ถ้วน ประกอบด้วยชนชาติต่างๆ อยู่รวมกัน ๕๖ ชนชาติ โดยเป็นชาว “ฮั่น” ร้อยละ ๙๓.๓ ที่เหลือเป็นชนกลุ่มน้อย ที่สำคัญได้แก่ ขนเผ่าจ้วง หุย อุยกูร์ หยี้ ทิเบต แม้ว แมนจู มองโกล ไทหรือไท และเกาซัน ปัจจุบันภาษาจีนมีผู้ใช้อยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านคน หรือ ๑ ใน ๓ ของประชากรโลก และเป็น ๑ ใน ๕ ของภาษาสากลที่ได้รับเลือกให้ใช้ในการสื่อสารกันในองค์การสหประชาชาติ และคาดกันว่าภายใน ๑๐ ปีต่อจากนี้ไปภาษาจีนจะเข้ามามีบทบาททัดเทียมภาษาอังกฤษในสังคมโลก ภาษาจีนจึงมีความสำคัญมาก นักเรียนควรเร่งขวนขวายเรียนภาษาจีนให้สามารถใช้การได้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประกอบอาชีพต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อเนื่องจากการติดต่อค้าขายกับประเทศจีนในอนาคตอันใกล้

จำนวนประชากรจีนในช่วงอายุ ๑๕-๖๔ ปี มีถึง ๙๐๙.๗๖ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๔ วิทยุนี้พบว่ามีการเติบโตสูงที่สุด และเนื่องจากจำนวนประชากรที่มากมายมหาศาลนี้ จึงทำให้มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของจีนในปี ๒๕๕๗ มีมูลค่ารวมถึง ๑,๑๕๔,๗๙๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งออกเป็นการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศมูลค่า ๕๖๐,๔๒๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และการส่งออกสินค้ามูลค่า ๕๙๓,๓๖๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศไทยในส่วนของมูลค่าการค้าระหว่างไทย-จีน ปี ๒๕๕๗ มีมูลค่า ๑๕,๒๖๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖

ถึงร้อยละ ๓๐.๕๘ และคาดว่าจะมูลค่าการค้าระหว่างประเทศไทย-จีนจะเพิ่มขึ้นไปถึง ๕๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี ๒๕๕๓ นี้ เนื่องจากการจัดทำกรอบการค้าเสรี จีน-อาเซียน เป็นผลให้เกิดการเจริญเติบโตก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาชนจีน กลายเป็นคู่ค้าที่สำคัญกับหลายๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเราด้วย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพด้านภาษาจีนอย่างเร่งด่วน ให้ทันการณ์รองรับกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นคู่ค้าที่รู้เขารู้เรา ร้อยรอบไม่เินรอง ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการภายใต้การนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายจาตุรนต์ ฉายแสง มีนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนกลางอย่างจริงจัง ด้วยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยและรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการไปร่วมประชุม “การศึกษาเพื่อปวงชน” และหารือความร่วมมือด้านการสอนภาษาจีน ในฐานะภาษาต่างประเทศ (5th High Level Group Meeting on Educational for All and Visited National Office for Teaching Chinese as a Foreign Language) ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๒๗-๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ได้ร่วมเจรจาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย และสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ (Hanban) แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ยินดีที่จะให้การสนับสนุนประเทศไทยมากเป็นพิเศษ ด้วยการส่งครูผู้เชี่ยวชาญมาอบรมให้ความรู้แก่ครูไทย และส่งครูมาช่วยสอนในเมืองไทย นอกจากนี้ ยังมีโครงการเรียนแบบจัดหลักสูตร ๒+๒ ปี คือศึกษาภาษาจีนที่ประเทศไทยเป็นเวลา ๒ ปี ให้สามารถสื่อสารและมีความรู้ระดับหนึ่งก่อน

จากนั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แน่นขึ้นจึงเดินทางไปศึกษาต่อที่สาธารณรัฐประชาชนจีนอีก ๒ ปี ในขณะเดียวกัน นักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ศึกษาที่จีน ๒ ปี และเดินทางมาศึกษาต่อที่ประเทศไทย ๒ ปี

นอกจากนี้ยังได้ตกลงร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน รวมถึงการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสอนภาษาจีน การจัดทำหลักสูตรการสอนภาษาจีนแบบเข้มข้น และการอบรมครูให้แก่ประเทศไทย ซึ่งเคยจัดสรรทุนให้เดินทางไปอบรม ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ปีละประมาณ ๑๒๐ คนนั้น ฝ่ายจีนได้เตรียมการรองรับโดยเสนอเพิ่มการอบรมครูไทยที่สอนภาษาจีนถึง ๑,๐๐๐ คน

ในส่วนของครูอาสาสมัครจากสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้น ในปีการศึกษา ๒๕๔๔ Hanban ยินดีส่งครูจีนมาเป็นจำนวนมากถึง ๕๐๐ คน หากฝ่ายไทยประสงค์ เพิ่มจากเดิมที่ส่งมาสอนปีละประมาณ ๑๐๐ คน

ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การร่วมกันจัดมหกรรมภาษาจีนขึ้นในประเทศไทย ในช่วงเวลาที่นายกรัฐมนตรีของจีนจะมาเยือนไทยในต้นปี ๒๕๔๔ โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนจะร่วมจัดนิทรรศการการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนแบบใหม่ นำกิจกรรมต่างๆ เข้าร่วมในมหกรรม รวมทั้งจะประสานให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ของจีนร่วมจัดนิทรรศการ เพื่อให้ความรู้แก่ผู้เข้าชม ที่ต้องการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำยุทธศาสตร์เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ปัจจุบันทั่วประเทศเปิดสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาระดับพื้นฐาน จำนวน ๓๕๐ โรงเรียน ระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๔๗ โรงเรียน

โรงเรียนนอกระบบหลักสูตรระยะสั้น จำนวน ๘๙ โรงเรียน และระดับ
อุดมศึกษา จำนวน ๗๑ แห่ง แนวโน้มของการจัดการเรียนการสอน
ภาษาจีนของประเทศไทย คือ

- ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ ทุกจังหวัดจะมีสถานศึกษาที่เปิดสอน
ภาษาจีนทั้งในสถานศึกษาของรัฐ ของเอกชน และการศึกษา
นอกระบบ โดยมีครูจีนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนสอนประจำ
โดยการสนับสนุนช่วยเหลือของกระทรวงศึกษาธิการ
- จัดตั้งศูนย์ภาษาจีน ระยะแรกจะจัดตั้งขึ้นในระดับภูมิภาค
และขยายเครือข่ายไปยังทั่วทุกจังหวัด
- สร้างหลักสูตรกลางที่ได้มาตรฐาน สำหรับสถานศึกษา
ทั่วประเทศ และสถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถนำไปปรับ
ใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการได้
- จัดทำสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสำหรับใช้กับ
สถานศึกษาทั่วประเทศ โดยได้รับความร่วมมือจาก **สำนักงาน
ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ
สาธารณรัฐประชาชนจีน**

ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ เราจะมีสื่อการเรียนการสอนที่ได้
มาตรฐาน และมีครูเจ้าของภาษาสอนในโรงเรียน พัฒนาการของการ
จัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยต้องเติบโตอย่างมั่นคง
และมีคุณภาพ

จีน-ไทย ไกลนิดเดียว

สานต่อ เฉลิมชัย

เมื่อปีที่ผ่านมา เนื่องจากผมเรียนในแบบบ้านเรียน (Home School) ผมเลยได้มีโอกาสไปเรียนภาษาจีนถึงเมืองคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน มีเวลาใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นรวมแล้วก็กว่าหนึ่งปี จึงพอมีประสบการณ์ที่ได้พบผ่าน มาเล่าสู่กันฟัง

จากกรุงเทพฯ ถึงเมืองคุนหมิง เมืองเอกของมณฑลยูนนาน เดินทางโดยเครื่องบินใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง สนามบินเมืองคุนหมิง มีขนาดเล็กกะทัดรัด เล็กกว่าสนามบินดอนเมืองของเราหลายเท่าทีเดียว ในวันที่ไปถึงผมเดินทางออกจากสนามบินด้วยรถที่ทางมหาวิทยาลัยยูนนาน นอร์มอล (มหาวิทยาลัยครูแห่งมณฑลยูนนาน) จัดมารับ ใช้เวลาเดินทาง จากสนามบิน ถึงมหาวิทยาลัยอีกประมาณ ๓๐ นาที แม้จะเป็นเวลากว่า

สามทุ่มแล้วในตอนนั้น แต่ระหว่างทางที่ผมมองจากสองฟากหน้าต่างรถ ยังคงเห็นผู้คนจำนวนไม่น้อยบนท้องถนน บ้างเดินเท้า บ้างขี่จักรยาน ไปตลอดเส้นทางที่รถผ่านเข้าไปในตัวเมือง

รถนำผมมาส่งที่หน้าหอพักสำหรับนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัย ซึ่งจริงๆ แล้วเรียกว่าโรงแรมดูจะเหมาะกว่า เนื่องจากระบบการจัดการและรูปแบบห้องเป็นแบบโรงแรมทุกอย่าง โดยที่นี่จะมีห้องสองแบบให้เลือก คือแบบหนึ่งห้องเตียงคู่พร้อมห้องน้ำในตัว กับแบบห้องชุดเตียงคู่ ๓ ห้องต่อหนึ่งห้องน้ำ คุณภาพห้องพอใช้ได้ หลังจากพักที่นี่ได้เพียง ๒ คืน พร้อมทั้งได้ทำความรู้จักกับเพื่อนๆ รุ่นพี่คนไทยที่มาเรียนอยู่ที่นี่ก่อนแล้ว ก็ได้รู้่านักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนที่นี่ส่วนใหญ่เลือกที่จะเช่าหอพักอยู่เองข้างนอกมหาวิทยาลัย เพราะความสะดวกสบายที่จะได้รับเทียบกันไม่ได้เลยกับห้องของหอพักในมหาวิทยาลัยที่กล่าวไปข้างต้น แถมค่าเช่าเฉลี่ยต่อเดือนยังถูกกว่าเสียอีก...

ห้องเช่าที่กล่าวคล้ายกับห้องชุดอพาร์ทเมนต์ในบ้านเรา คือใน ๑ ยูนิตจะมีทั้งห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องครัว และห้องน้ำ บางทีจะมีเฟอร์นิเจอร์ให้ด้วย ราคาเช่าจะขึ้นกับขนาดของห้อง สภาพห้องและปัจจัยเล็กๆ น้อยๆ อื่นๆ ซึ่งสามารถต่อรองกับเจ้าของได้ มีตั้งแต่ราคา ๔๐๐ หยวนขึ้นไปจนถึง ๒,๐๐๐ หยวนต่อเดือน (ราว ๒,๐๐๐ ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท) หรือมากกว่านั้นถ้าต้องการความหรูหรา สามารถหาเพื่อนมาอยู่ด้วยเพื่อแบ่งค่าเช่าห้องกันได้ ตัวผมเองก็ได้ย้ายออกมาอยู่ห้องเช่าแบบนี้เช่นกัน ด้วยความช่วยเหลือจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่รู้จักกับคุณแม่เป็นผู้ช่วยติดต่อหาห้องให้

เมื่อได้ที่พักที่ถูกใจแล้วก็ถึงเวลามุ่งมั่นกับการเรียนภาษาจีนตามจุดประสงค์ที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่ต้น ที่มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลนี้มีวิทยาลัยหนึ่งแยกออกมาต่างหากเปิดสอนภาษาจีนให้กับชาวต่างชาติโดยเฉพาะ

และเป็นหนึ่งในไม่กี่แห่งในประเทศจีนที่ทางรัฐบาลจีนให้การรับรองว่าเป็นสถาบันสอนภาษาสำหรับชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ วันแรกที่ผมไปลงทะเบียนเข้าเรียนได้พบกับคนที่เข้ามาที่นี่พร้อมกับจุดประสงค์เดียวกันกับผมเยอะแยะอย่างไม่น่าเชื่อ และที่น่าแปลกใจไปกว่านั้น คือกว่าครึ่งเป็นฝรั่ง ทั้งจากทวีปอเมริกา ยุโรป และออสเตรเลีย นอกเหนือจากนักศึกษาผิวขาวตัวใหญ่แล้ว นักศึกษาชาวเอเชียก็มีไม่น้อยเช่นกัน ส่วนมากจะมาจากประเทศใกล้เคียง เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี เวียดนาม และไทย

การเรียนการสอนมีคลาสเรียนตั้งแต่ระดับเริ่มต้นไปจนถึงระดับสูง สอนด้วยระบบ PinYin ตามหลักสากล และใช้อักษรตัวย่อที่พัฒนาขึ้นในปัจจุบัน เพื่อเรียนรู้ภาษาจีนได้ง่ายกว่าแต่ก่อน ผู้สอนจะใช้ภาษาจีนเป็นหลักในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษจะใช้ก็ต่อเมื่อจำเป็นจริงๆ เท่านั้น อาจารย์ที่สอนก็มีทั้งอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงร่วมกับนักศึกษาจีนที่กำลังเรียนปริญญาโท ทางด้านการสอนภาษาจีนโดยเฉพาะ ชั้นเรียนหนึ่งโดยทั่วไปรับนักเรียนแค่ ๘-๑๐ คน จึงมีโอกาสดูแลเรียนรู้ทั้งทฤษฎีและฝึกปฏิบัติได้อย่างเต็มที่

ช่วงสามสัปดาห์แรกทางมหาวิทยาลัยจะเปิดโอกาสให้ทดลองเลือกชั้นเรียนและผู้สอน เมื่อเรียนแล้วไม่ถูกใจ เปลี่ยนไปเรียนห้องอื่นกับผู้สอนคนอื่นได้ตลอดเวลาในช่วงสามอาทิตย์นี้ และที่น่าทึ่งคือเมื่อพอใจตกลงใจเข้าเรียนแล้วค่อยชำระเงินค่าเล่าเรียน แต่หากยังไม่รู้สึกพอใจผู้สอน คนใดเลยไม่อยากเรียนที่นี่แล้วก็ไม่ต้องชำระเงิน

ในหนึ่งภาคเรียนจะมีการวัดผลด้วยการสอบกลางภาคและปลายภาค ทั้งสี่ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ถือเป็นการประเมินตัวเอง ถึงผลที่ได้มากกว่า (เพราะแม้ไม่ยอมเข้าสอบก็ไม่มีใครมาว่าอะไร) จะเรียนหนึ่งเทอม สองเทอม หรือกี่เทอม ก็ได้ แต่สุดท้ายก็ต้องผ่านการประเมินเพื่อให้ได้ประกาศนียบัตร หรือใบรับรองว่าได้ผ่านการศึกษามาจากที่นี่ในช่วงเวลาใด ส่วนถ้าอยากจะทำให้รู้ผลความสามารถกันจริงๆ ก็ต้องเข้าสอบวัดระดับ

ความสามารถทางภาษาจีนอย่างเป็นทางการที่รู้จักกันทั่วไปว่าการสอบ HSK (Hanyu Shuiping Kaoshi) ซึ่งผมก็อยากรู้เช่นกันว่าความสามารถของผมอยู่ในระดับใด จึงไปร่วมสอบ HSK ด้วย ผลปรากฏว่าสอบผ่านได้ระดับ ๗

เวลาเรียนวันหนึ่งเฉลี่ยสี่ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะเรียนในช่วงเช้า ดังนั้นจึงมีเวลาว่างช่วงบ่ายเป็นโอกาสหากิจกรรมอย่างอื่นทำได้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเล่นกีฬา ออกกำลังกาย ไปเดินช้อปปิ้งตามตลาดขายของที่มีอยู่หลายแห่งในเมือง หรือรวมกลุ่มกันจัดทริปออกไปเที่ยวนอกเมืองในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ก็ยังได้ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในบริเวณเมืองคุนหมิงมีอยู่หลายแห่ง ที่คนนิยมไปกันก็เห็นจะเป็นอุทยานป่าหินงาม (ฉือหลิน) และถ้ำน้ำตกจิวเซียง ที่ขึ้นชื่อว่าหากใครไม่ได้มาสถานที่สองแห่งนี้ถือว่ามาไม่ถึงคุนหมิง นอกจากนั้นยังมีภูเขาซีซาน ทะเลสาบเตียนฉือ บ่อน้ำพุร้อนอันหนึ่ง สถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้สามารถเดินทางไปได้ด้วยรถในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ยังต้องรวมเข้ากับอากาศที่เย็นสบายเกือบตลอดทั้งปีของเมืองคุนหมิง เมืองที่ได้ชื่อว่า “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ” อีกด้วย

ท้ายที่สุด หากจะถามว่ามีเคล็ดลับอะไรไหมสำหรับการเรียนภาษาจีนในประเทศจีนให้สนุกและได้ผล ผมขอแนะนำว่าควรกระตือรือร้นที่จะพูดจากับเพื่อนชาวจีน พ่อค้าแม่ขาย หรือแม้กับเพื่อนฝรั่งมังค่าก็ตีหาเวลาไปนั่งจิบกาแฟเลือกร้านที่มีนักศึกษาต่างชาติจับกลุ่มกันจัดกิจกรรมเสวนา Chinese Corner พร้อมทั้งรักการดูหนัง ฟังเพลง ร้องคาราโอเกะ ดูโทรทัศน์ เลือกที่ตรงกับใจชอบ ยิ่งถ้าเป็นหนังสือดีๆ ตอนจบที่สนุกจะติดตามต่อเนื่องก็ยิ่งดี และแน่นอนที่สำคัญจะต้องเป็นภาษาจีนนะครับ

เรียนภาษาอังกฤษไปทำไม

นทพวรรณ แต้มทอง

น้องๆ เคยสงสัยมั้ย !! ทำไมในปัจจุบันภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมาก คำตอบง่ายๆ คือ การสื่อสารไร้พรมแดนนี้แหละที่ทำให้เราทั้งหลายต้องมีความรู้ทักษะภาษา พอจะสื่อสารกับคนทั่วไปได้ (นอกเหนือจากภาษาของเราเอง) คำกล่าวที่ว่า “รู้เขารู้เรา” คือคำตอบที่เราจำเป็นต้องรู้ภาษาสื่อกลางของโลก เพื่อที่จะรู้เขาให้มากขึ้น

สำหรับน้องๆ อยู่ในช่วงการเริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรต้องมีตัวเลือก ...เลือกด้วยเหตุผลที่สามารถตอบคำถามให้กับตัวเองให้ถูกต้องก่อนว่า “เราเรียนภาษาอังกฤษไปทำไม” น้องลองเลือกตอบตามตัวเลือกต่อไปนี้ให้ได้ก่อน การฝึกฝนภาษาอังกฤษจึงจะมีความหมายที่แท้จริง

๑. เรียน...เพื่อพูดสื่อความหมายกับคนต่างชาติได้บ้าง (แค่นี้แหละนะ)

๒. เรียน...เพื่อเพิ่มเกรดในการเรียนภาษาในโรงเรียน (อยากได้อังกฤษเกรด A)

๓. เรียน...เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อ

๔. เรียน...เพื่อทดสอบวัดความสามารถทางภาษา (IELTS/TOEFL) และนำผลสอบไปสมัครศึกษาต่อต่างประเทศ หรือสมัครงาน

...อย่าบอกนะ จะเลือกทั้ง ๔ ข้อ...ขอให้เลือกตามความจำเป็นและความต้องการจริงๆ มิฉะนั้นถ้าเรียนไปยังไม่ตรงกับเป้าหมายนัก ไม่นานที่เรียนไว้ ผิดไปไม่ใช้ก็ลืม หรือถ้าอยากจะเรียนสุดๆ ไปก่อน ยิ่งไงก็เรียนแหละ ดีกว่าอยู่เปล่าๆ ถ้าคิดยังงี้ก็แล้วไปเถอะ (ค่าเรียนภาษาราคามันก็แพงเอาเรื่องเลยละ)

...การเรียนไม่ถูกวัตถุประสงค์ เสียทั้งเงินและเวลา...

สถาบันภาษาที่เปิดโดยทั่วไป มักจะตอบสนองตัวเลือกที่ ๑. และ ๔. ได้ แต่ต้องแยก **course** นะจะ ไม่ได้เรียนไปใน **course** เดียวกัน ส่วนในตัวเลือกที่ ๒. ควรฝึกฝนเรียนรู้จากครูผู้สอนจะตรงกว่า สำหรับตัวเลือกตอบที่ ๓. น้องไม่ต้องเรียนเลย พอเข้าสถาบันใด (ศึกษาต่อในระดับปริญญา) เขาจะจัดให้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษา เรียนศัพท์เทคนิคเฉพาะเรื่องในวิชาการด้านที่น้องจะได้เรียนต่อเอง (๖-๑๐ สัปดาห์) ถ้ายังไม่รู้ว่าเรียนต่อสาขาวิชาอะไรก็ไม่ต้องไปสร้างพื้นฐานไว้ให้ตัวเองสับสน

คราวนี้ ตอบตัวเองได้แล้ว ฉันจะเรียนภาษาอังกฤษไปทำไม ถ้าเลือกได้สักข้อหนึ่งแล้ว ลองมาเลือกสถานที่เรียนมั๊ย ตัวเลือกที่ ๑, ๓, และ ๔. เรียนที่ไหนในโลกนี้ได้ทั้งนั้น ยกเว้น ตัวเลือก ๒. เรียนใน โรงเรียน/ข้างโรงเรียน/บ้านครู น่าจะเหมาะที่สุด

การเลือกสถาบันสอนภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปที่เป็นสากลมี สาขาในหลายประเทศ รวมทั้งไทย สถาบันที่มีชื่อเสียง ใช้หลักสูตร ตำรา วิธีสอนเหมือนๆ กัน สอนโดยครูต่างชาติเป็นระบบเดียวกัน เลือกที่จะเรียนภาษาอังกฤษในบ้านเมืองเราก็ได้ ผลที่ได้ไม่แน่ว่าจะต่างกันมากนัก ประหยัดเงินด้วย...แต่...ถ้าเงินคุณพ่อ-คุณแม่เหลือใช้ จะช่วยท่านใช้บ้าง โดยไปเรียนบนแผ่นดินของต่างชาติต่างภาษา ซึ่งหวังเอาไว้ว่าเราจะ บังคับให้ตัวเองเร่งการเรียนรู้ เร่งฝึกทักษะให้มากขึ้น (ไม่เร่งฝึกฝนก็ อดตาย ไม่รู้จะซื้อของกินอย่างไรนะซี) ...แต่...อย่าคาดหวังมากนักว่า บนแผ่นดินต่างชาติ สิ่งแวดล้อมจะช่วยเอื้อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี เสมอไป เพราะในสถาบันสอนภาษาอังกฤษ แม้แต่ในประเทศอังกฤษ สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน/สถาบันภาษาก็เป็นชาวต่างชาติอย่างเราๆ นี่แหละที่ไปเรียน/ฝึกฝนภาษา ส่วนใหญ่เป็นชาวชาติเอเชียด้วยกัน มี พวกชาวยุโรปอื่นๆ บ้าง หากเรียนและเลือกที่จะพักอาศัยอยู่กับคนชาติ เดียวกัน สิ่งแวดล้อมที่คิดว่าจะเป็นจะได้ ก็ไม่ใช่ เหมือนเสียเงินเปล่าๆ ใช่มั๊ย หากเลือกพักกับครอบครัวที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ไหนๆ ก็เสียเงินมากแล้วนะ) น่าจะเกิดผลดีกับการฝึกฝนภาษาของเรา ดีกว่า เร็วกว่า และเรียนรู้สังคมได้มากกว่า พี่ขอแนะนำตาม ประสบการณ์ที่เคยเลือกผิดๆ ถูกๆ ปฏิบัติแล้วเกือบทุกข้อ (เว้นข้อ ๒.) จึงอยากให้น้องๆ ถามใจตัวดูก่อน แล้วเลือกตามขั้นตอน น้องก็จะรู้ว่า

เรียนภาษาอังกฤษได้ตรงตามวัตถุประสงค์ คือ ถ้าไข่ จะประหยัด
ทั้งเงินและเวลา ได้ประโยชน์เต็มร้อยและเป็นการเลือกเรียนอย่างมี
คุณภาพ

ทำอย่างไรจึงจะไม่ลืมสิ่งที่เรียนมา ประสบการณ์ที่พี่เคยเรียน
ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ เขามีเทคนิควิธีสอนที่เข้าใจง่าย และ
เราไม่เก้อเขินเมื่อจะต้องฝึกฝน เป็นผลดีมาก ยิ่งได้ลัดฟ้าไปฝึกทักษะ
ภาษาอังกฤษท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยก็จะใช้ภาษาอังกฤษ
ได้เร็วดีขึ้น พี่เคยไปเรียนที่อังกฤษ ประเทศเจ้าของภาษาเองเรียน
อย่างหนักทั้งวันถึง ๙ เดือน คิดว่า เออ! ภาษาเราคงพอใช้ได้แล้ว
กลับบ้านได้เดือนเดียวความรู้เข้าไปหลบในหลืบไหนไม่รู้ เวลาจะใช้
หาไม่เจอ ฉะนั้น วิธีรักษาสภาพความสามารถการใช้ภาษาไว้คือ การหา
โอกาสใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

IELTS : เป็นระบบการทดสอบที่บริหารและดำเนินการโดย The
University of Cambridge ESOL Examinations (Cambridge
ESOL). ศูนย์สอบกรุงเทพฯ British Council Tel. ๐ ๒๖๕๒ ๕๔๘๐-๙
และ IDP Education Australia Tel. ๐ ๒๖๓๘ ๓๑๑๑ จังหวัด
เชียงใหม่สอบได้ ๒ แห่ง ถามที่ Tel. ๐ ๕๓๒๔ ๒๑๐๓ หรือ
Tel. ๐ ๕๓๘๑ ๐๕๕๒-๓ คนหนึ่งวันระยะการสอบ ๓ เดือน/๑ ครั้ง
TOEFL : สอบในรูปแบบข้อเขียน หรือ computer-based test ติดต่อ
ที่ศูนย์สอบ Institute of International Education-Southeast Asia
Tel. ๐ ๒๖๕๒ ๐๖๕๓ สอบได้เดือนละครั้ง

ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมักสับสน

เขาวลี นาคสุขศรี

เด็กๆ เคยรู้สึกบ้างไหมว่า บางครั้งเวลาเราจะใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำ เราเกิดความรู้สึกไม่แน่ใจว่าเราควรจะใช้ศัพท์คำใดดี เพราะมีคำบางคำที่อาจมีคำแปลหรือความหมายใกล้เคียงกัน ในภาษาไทย แต่ใช้ในโอกาสหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกันในภาษาอังกฤษ ดังจะยกตัวอย่างกลุ่มคำดังกล่าวมาให้เห็นไว้ ณ ที่นี้

I. Chat, converse, say, speak, talk, tell

Chat พูดคุยกัน (อย่างไม่เป็นทางการฉันท์เพื่อน)

Ex. He chatted with his guests at the party.

เขาพูดคุยกับแขกรับเชิญของเขาในงานเลี้ยง

Converse พูดคุยกัน (อย่างไม่เป็นทางการ)

Ex. It's not easy to converse rationally with those kids who are stubborn.

การพูดกับเด็กดื้อเหล่านั้นด้วยเหตุผลไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

Say พูด, แสดง, สั่ง (หรือแนะนำอย่างไม่เป็นทางการ)

Ex. We should teach our children to regularly say 'please' and 'thank you' since childhood.

เราควรสอนบุตรหลานของเราให้รู้จักพูดคำว่า “ขอความกรุณา” และ “ขอบคุณ” บ่อยๆ ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก

It says on the bottle to take a spoonful 3 times a day.
บนฉลากยาที่ติดอยู่กับขวดบอกไว้ว่าให้รับประทานวันละ ๓ ครั้ง
ครั้งละ ๑ ช้อนโต๊ะ

My watch says '6.30 a.m.'

นาฬิกาของฉันบอกเวลา ๖.๓๐ น.

Speak พูด (แสดงความคิดออกมาให้ได้ยินด้วยการใช้เสียง)

Ex. Do you speak English?

คุณพูดภาษาอังกฤษหรือเปล่าครับ (คะ)

Talk พูดคุยกัน

Ex. We talk for hours about Mana's accident.

เราพูดคุยกันเป็นเวลาหลายชั่วโมงเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ
มานะ

They always talk nonsense.

พวกเขามักพูดคุยกันแต่เรื่องไร้สาระเสมอๆ

Tell บอก, เล่า

Ex. Mum Jokmok and his friends are good at telling jokes.

หม่ำ จ๊กมก และเพื่อนๆ เก่งในการเล่าเรื่องตลก

II. Aim, destination, goal, objective, target

Aim ตั้งเป้าหมาย

Ex. She aims to be a famous actress in the future.
 เธอตั้งเป้าหมายเอาไว้ว่าจะเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงในอนาคต
 The training programme is aimed at teenagers in the village.
 โครงการฝึกอบรมมุ่งเป้าหมายไปที่วัยรุ่นในหมู่บ้าน

Destination จุดหมายปลายทาง

Ex. The disaster victims did not receive the blankets as they were all sent to the wrong destination.
 เหลือผู้เคราะห์ร้ายจากภัยพิบัติไม่ได้รับผ้าห่มเนื่องจากผ้าห่มถูกส่งไปยังจุดหมายผิดที่

Goal เป้าหมาย, บริเวณที่อยู่ระหว่างเสาประตู

Ex. David Beckham easily kicked the ball into the goal.
 เดวิด เบคแคม เตะลูกเข้าประตูอย่างง่ายดาย

Objective วัตถุประสงค์

Ex. Our objective is to help the poors who are homeless.
 วัตถุประสงค์ของเราคือเพื่อช่วยเหลือคนยากจนที่ไร้ที่อยู่อาศัย

Target เป้าหมาย

Ex. Prateep has set himself a target of saving 500 baht a month.
 ประทีปตั้งเป้าหมายไว้ว่าเขาจะเก็บออมเงินให้ได้เดือนละ ๕๐๐ บาท

III. Award, prize, reward

Award รางวัล (มักเป็นสิ่งของ หรือ เงิน ที่ให้เป็นรางวัลตามผลการพิจารณาอย่างเป็นทางการ)

Ex. The award for last year's best actress went to Ann Thongprasom.

รางวัลนักแสดงหญิงยอดเยี่ยมในปีที่แล้วเป็นของแอน ทองประสม

Prize รางวัล (ซึ่งมักเป็นของมีค่า และเป็นที่ต้องการของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันต่างๆ หรือเนื่องจากกระทำความดี ความชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง)

Ex. Queen Elizabeth will present the prizes to the winners after the polo match.

สมเด็จพระราชินีอลิซาเบธจะพระราชทานรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศการแข่งขันโปโล

Reward รางวัล (ที่ได้รับเนื่องจากการทำความดี การทำในสิ่งที่มีคุณค่า หรือเป็นเงินรางวัลที่ได้รับจากการช่วยเหลือตำรวจ หรือนำสิ่งของที่สูญหายกลับคืนมา)

Ex. We don't expect anything in reward, we did it with pleasure.

เราไม่ได้หวังสิ่งใดเป็นรางวัลตอบแทน หากแต่ทำด้วยความยินดี

IV. Competition, contest, race

Competition การแข่งขัน (ในลักษณะชิงดีชิงเด่น หรือ เพื่อช่วงชิงอำนาจ)

Ex. Would you like to join in a crossword competition?

คุณประสงค์จะเข้าร่วมการแข่งขันครอสเวิร์ดด้วยหรือไม่

Contest การแข่งขัน (ที่มีการตัดสินโดยคณะกรรมการที่ได้รับคัดเลือกมา หรือเพื่อจะได้มีสิทธิอำนาจ หรือผลประโยชน์)

Ex. She always dreams to win the beauty contest when she grows up.

เธอใฝ่ฝันที่จะเป็นผู้ชนะการประกวดแข่งขันความงามเมื่อเธอโตขึ้น

Race การแข่งขัน (ความเร็ว หรือเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จก่อนที่จะสายเกินไป)

Ex. Have you ever seen the horse racing at Nang Lerng Racecourse?

เธอเคยไปดูการแข่งขันม้าที่สนามม้านางเลิ้งบ้างไหม

V. Defend, guard, prevent, protect, shield

Defend ป้องกัน (ให้พ้นจากอันตราย หรือ เพื่อมิให้อีกฝ่ายได้แต้ม ในการแข่งขันกีฬา)

Ex. We picked up the stick to defend ourselves from the dog.

เราหยิบไม้มาถือไว้เพื่อป้องกันสุนัขกัด

They defended the goal professionally.

พวกเขาป้องกันประตูไว้ได้อย่างชำนาญ

Guard ป้องกัน (ให้รอดพ้นจากอันตราย หรือ เพื่อมิให้หลบหนี)

Ex. The dog always guards the house for me.

สุนัขคอยเฝ้าบ้านไว้ให้ฉันเสมอ

Prevent ป้องกัน, ยับยั้ง (มิให้...เกิดขึ้น)

Ex. The purpose of the traffic rules are to prevent accident on the road.

จุดมุ่งหมายของกฎจราจรคือเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน

Protect คุ้มครอง (เพื่อให้ปลอดภัย)

Ex. Some rare animals need to be protected by special laws. สัตว์หายากบางชนิดจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมายเฉพาะทาง

Shield ป้องกัน (ให้รอดพ้นจากภัยอันตราย)

Ex. The boys raised their arms to shield themselves from the blow.

เด็กๆ ยกแขนขึ้นเพื่อป้องกันตัวเองจากการถูกตี

VI. Damage, harm, hurt, injure, wound

Damage ทำให้เสื่อมเสีย, เสียหาย

Ex. The car was severely damaged by the explosion. รถได้รับความเสียหายอย่างรุนแรงจากการระเบิด

Harm ทำให้เสียหาย, บาดเจ็บ

Ex. There was a fire near the village but fortunately no one was harmed.

เกิดไฟไหม้ขึ้นใกล้ๆ กับหมู่บ้าน แต่โชคดีที่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ

Hurt ทำให้บาดเจ็บ (ทางร่างกาย หรือ จิตใจ)

Ex. The boy hurt himself when he fell.

เด็กชายทำให้ตัวเองได้รับบาดเจ็บเมื่อเขาล้มลง

Injure บาดเจ็บ (เนื่องจากอุบัติเหตุ)

Ex. Three were killed and twenty-five were injured when the van hit the bus.

มีคนเสียชีวิต ๓ คน และได้รับบาดเจ็บ ๒๕ คน เมื่อรถตู้ชนกับรถประจำทาง

Wound ทำให้ได้รับบาดเจ็บ (เนื่องจากของมีคม หรือ อาวุธ)

Ex. He was stabbed with a big knife and wounded at the left arm.

เขาถูกแทงด้วยมีดเล่มใหญ่และได้รับบาดเจ็บที่แขนข้างซ้าย

VII. Glance, look, stare, watch

Glance มอง (แวบเดียว, มองผ่านๆ)

Ex. Please glance around and check your stuffs before leaving the room.

กรุณามองไปรอบๆ และตรวจสอบสิ่งของของท่านก่อนจะออกจากห้องไป

Look มองดู

Ex. Don't look at me like this. I am scared.

อย่ามองฉันแบบนี้ ฉันกลัว

Stare จ้องมอง (เป็นระยะเวลานาน หรือ ด้วยความประหลาดใจ)

Ex. They stood staring at the parcel, wondering what was inside.

พวกเขาพากันยืนจ้องมองห่อพัสดุด้วยความสงสัยว่ามีอะไรอยู่ข้างใน

Watch มอง (ด้วยความตั้งใจ)

Ex. Don't watch television unless you finish your home-work.

ห้ามดูโทรทัศน์ถ้าเธอยังทำการบ้านไม่เสร็จ

VIII. Bump, collide, crash, hit

Bump ชน, กระแทก

Ex. We bumped our heads so hard when the car suddenly stopped.

ศีรษะของเรากระแทกกันอย่างแรงเมื่อรถหยุดโดยกะทันหัน

Collide ชนกัน (อย่างแรง)

Ex. The two cars collided (with each other) violently at the junction yesterday.

รถ ๒ คัน ชนกันอย่างแรงเมื่อวานนี้ตรงบริเวณสี่แยก

Crash อุบัติเหตุอันร้ายแรง (ที่เกิดกับยานพาหนะ)

Ex. There was a serious plane crash in Australia last week. เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงทางเครื่องบินที่ประเทศออสเตรเลียเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

Hit ชน

Ex. His car was hit at the back last night.

รถของเขาถูกชนที่ด้านหลังเมื่อคืนวานนี้

IX. Fix, mend, repair

Fix ซ่อมแซม, ติดให้เข้าที่

Ex. He fixed the radio by himself.

เขาซ่อมวิทยุด้วยตัวเอง

Mend ซ่อมแซม (ส่วนที่แตกหัก หรือ ชำรุด)

Ex. My brother asked me to mend his shirt.

พี่ชายของฉันขอให้ฉันช่วยเย็บซ่อมเสื้อให้เขา

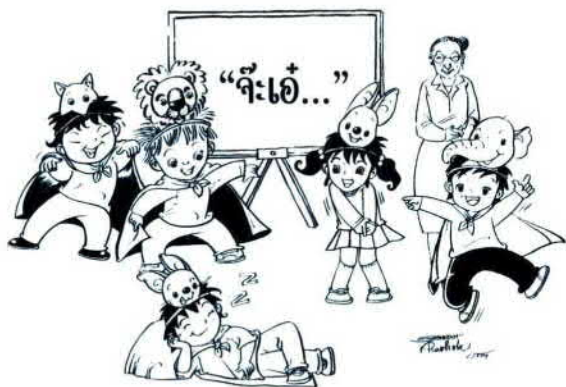
Repair ซ่อมแซม (สิ่งที่ชำรุด หรือ แตกหัก ให้ทำงานได้ดังเดิม)

Ex. She has to buy a new watch since it has broken and can't be repaired.

เธอต้องซื้อนาฬิกาใหม่เพราะมันแตกและไม่สามารถซ่อมได้

หวังว่าเกร็ดความรู้เล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ จะช่วยให้เด็กๆ รัก เข้าใจ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้นนะคะ เห็นไหมคะว่า การเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาแต่ละภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกับชนชาติต่างๆ ในโลกได้อย่างมีความสุข เพราะเราเข้าใจกันและกัน ขอให้มีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษกันทุกคนนะคะ

จีเอนักเรียน	จีเอคุณครู
จีเอคุณหนู	หนูหนูน้อยน้อย
เอ้าหนึ่งสองสาม	ท่องจำกันหน่อย
อย่านั่งใจลอย	ตั้งใจจดจำ
ครูครับครูขา	ครูมาแนะนำ
ให้คิดให้ทำ	ให้เล่นให้ลอง
หนูอยากกระโดดเต้น	อยากเล่นขายของ
หนูอยากส่องกล้อง	อยากดูไกลไกล
ไม่ยอมท่องต่อ	ก.ไก่. ข.ไข่
ร้องเพลงได้ไหม	หนูอยากร้องเพลง
ช่วยหนูให้กล้า	ช่วยหนูให้เก่ง
กล้าเป็นตัวเอง	กล้าพูดกล้าคิด

ทอริส ชื่นชูม

ประทับใจ ม.สว.

เด็กหญิงขวัญฤทัย แก้วงาม ชั้น ม.๓/๖

โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ๒ สงขลา ในพระราชูปถัมภ์

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร จังหวัดสงขลา

เมื่อก่อนดิฉันได้คิดเอาไว้ว่าหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ แล้ว จะเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ๒ สงขลา แล้วหลังจากนั้นก็จะได้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนแห่งนี้ ก่อนโรงเรียนเปิด อาจารย์ได้นัดให้ไปฟังผลการสอบเพื่อรู้ว่าอยู่ห้องใด ผลปรากฏว่าดิฉันได้อยู่ห้องที่ ๖ (๑/๖) ตอนกลับถึงบ้านมีคนแถวบ้านถามว่าได้เรียนอยู่ห้องไหน ดิฉันบอกกับเขาว่าได้อยู่ห้องที่ ๖ เขาบอกฉันว่าเด็กที่ได้ห้อง ๖ นั้นส่วนมากเป็นเด็กที่โง่หรือที่เรียกว่าฉลาดน้อย เมื่อฉันได้ยินคำพูดนี้ก็จำอยู่ในใจเสมอ และคิดอยู่เสมอเมื่อยามท้อ

เด็กณาสระ:

และคิดว่าจะตั้งใจเรียนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ จนกระทั่งผลสอบของ
 ชั้น ม.๑ ออกมา ฉันได้เกรดเฉลี่ย ๓.๒๕ ฉันไปบอกกับเขา หลังจากนั้น
 เขาไม่เคยพูดเลยว่าฉันเป็นเด็กโง่ ต่อมา ม.๒ ฉันกับเพื่อนๆ ได้ทำ
 ชื่อเสียงให้กับโรงเรียนมากมาย ได้เข้าร่วมการแข่งขันต่างๆ ที่ทาง
 โรงเรียนเปิดโอกาสให้กับนักเรียนทุกคน ต่อมาฉันเป็นคนที่มีความ
 รับผิดชอบมากขึ้น ตั้งใจเรียนมากกว่าเดิม จนผลสอบ ม.๒ ออกมา
 ฉันได้เกรดเฉลี่ย ๓.๕๓ ฉันอยู่กับโรงเรียนแห่งนี้มาป็นี่เป็นปีที่ ๓ แล้ว
 โรงเรียนแห่งนี้มีบริเวณกว้างขวาง มีอากาศที่บริสุทธิ์เป็นส่วนรวมของ
 ชุมชน และคณะครูอาจารย์ก็คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาที่ติมาตลอด
 คอยดูแลเอาใจใส่เป็นกันเองกับนักเรียน ครูคอยให้ความรักความผูกพัน
 คอยสอนวิชาความรู้ คอยให้กำลังใจเมื่อรู้สึกท้อ และทำให้ฉันได้รู้อะไร
 ที่แปลกใหม่เข้ามาในชีวิต ครูยังคอยเปิดโอกาสให้ฉัน เพื่อนๆ พี่ๆ และ
 น้องๆ ทุกคนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ได้เข้าร่วมกิจกรรม
 ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ไปทัศนศึกษา
 นอกสถานที่ ด้วยความรักและแรงศรัทธาที่มีต่อโรงเรียนแห่งนี้ ทำให้
 ฉันมีความทรงจำที่ดีกับโรงเรียนแห่งนี้ตลอดไป ฉันมีความภาคภูมิใจ
 เป็นอย่างยิ่ง มีความประทับใจเป็นที่สุดกับผลงานของตนเอง มีความสุข
 ที่สุดที่คณะผู้บริหารทุกคนคอยให้ความร่วมมือร่วมใจที่จะพัฒนาโรงเรียน
 ในแบบที่ทันสมัยและมีพี่ๆ เพื่อนๆ รวมทั้งคณะครูที่คอยให้ความรัก
 ความสุข คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฉันมีความสุขและสนุกมากกับ
 การเรียนในหลักสูตรใหม่ รวมทั้งการใช้ชีวิตอยู่ในรั้ว ม.สว.๒ ได้พัฒนา
 ตัวเองมากขึ้นและคิดว่าฉันคิดถูกแล้วที่ได้มาเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้
 และไม่เคยท้อกับคำพูดของใครอีก ฉันจะทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ดีที่สุด

เพื่ออนาคตของตนเอง จะไม่ทำให้พ่อแม่ผิดหวัง และที่สำคัญจะปลูกฝัง
ความทรงจำที่ดีกับโรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ๒ สงขลาแห่งนี้ตลอดไป

ฝากให้เพื่อนๆ ทุกคน

ดิฉันอยากบอกกับเพื่อนๆ ทุกคนว่าถ้าเราคิดจะทำสิ่งใด เรา
มีความสามารถใดก็พยายามที่จะแสดงความสามารถนั้นออกมา เรา
ควรใช้ชีวิตในช่วงระยะเวลานี้ให้มีค่ามากที่สุด มีความสุขและสนุก
เพลิดเพลินกับการเรียน ถ้ามีโอกาสดิฉันอยากให้เพื่อนๆ มาเที่ยวที่
โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ๒ สงขลาบ้าง

คำขวัญ

รู้หน้าที่ มีวินัย ใฝ่ศึกษา พัฒนาสังคม

คำขวัญของโรงเรียนในโครงการพระราชดำริ

รักศักดิ์ศรี มีคุณธรรม นำวิชาการ สืบสานงานพระราชดำริ

เรื่องสั้นๆ

เด็กหญิงวิภาวี คิพงษ์ ม.๑/๑

โรงเรียนสิงห์ปทุมราชวรวิทยา จังหวัดปทุมธานี

ประสิทธิ์นั่งร้องไห้ฟูมฟาย หลังจากที่เขาเ็นทรานซ์ไม่ได้ เขาพยายามทำทุกอย่าง ทั้งตีว อ่านหนังสือ เรียนพิเศษ แต่เขาก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในวันนั้น เพื่อนๆ ของประสิทธิ์ฉลองที่เขาเ็นทรานซ์ติดกันอย่างสนุกสนาน ขณะที่เขากำลังเดินใกล้สะพานที่สุด ไขแล้ว ความคิดสั้นๆ ของเขาดอนนี้ยังมกยอยู่ในสมอง เขาคิดทบทวนตั้งแต่เด็กจนโต ว่า “ไม่มีใครสนใจเขาแม้กระทั่งเพื่อนๆ” ก่อนหน้าที่ประสิทธิ์จะมาที่สะพาน เขาเจอเด็กคนหนึ่งทำลูกอมหล่น เขาพยายามเรียก แต่ก็ไม่สำเร็จ แถมยังคิดไปอีกว่า “มันก็เหมือนเ็นทรานซ์นั่นแหละ ที่ทำอะไรก็ไม่สำเร็จ”

ตอนนี้เขาคิดว่าลูกอมเม็ดนี้คงจะเป็นเม็ดสุดท้ายที่เขาได้กินมัน เขาค่อยๆ แกะอย่างละเอียดละไม เขาพยายามนึกถึงความหลังของความล้มเหลว จนกระทั่งสายตาของเขาก็กวาดมองไปในเปลือกลูกอมโดยไม่ตั้งใจ “คุณอาจเป็นแค่คนๆ หนึ่งบนโลกใบนี้ แต่คุณอาจเป็นโลกทั้งใบสำหรับคนๆ หนึ่ง” เขาคุ่นคิดอยู่นาน สักพักเขาวิ่งกลับไปบ้านกราบเท้าพ่อ แม่ แล้วคิดได้ว่า “ก่อนที่จะประสบความสำเร็จก็ต้องล้มเหลวก่อน”

ลูกอมเม็ดนั้นทำให้เขานึกถึงชีวิตที่เหลืออยู่เพื่อใคร

(ปัจจุบัน ยังตามหาเด็กคนนั้นไม่เจอ)

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ (พฤษภาฯ)

๓ พุ่ม ๔๕ นาที

บีโต

เด็กหญิงกุสุภา มามะ
โรงเรียนบ้านเกาะแลหนั่ง
จังหวัดสงขลา

บีโตเป็นเครื่องมือดักปูชนิดหนึ่ง ซึ่งทำจากเส้นเอ็น ถักเป็นตาข่าย รูปวงกลม มีไม้สำหรับปักหนึ่งอัน พร้อมกับเหยื่อ เช่น ปลาเน่า เป็นต้น ทุกเช้าฉันจะไปวางบีโต จำนวน ๑๐ อัน เสมอเป็นประจำทุกวัน วันไหนฉันได้ปูดำ ๕-๖ ตัว ฉันก็ได้เงินแล้ว ๓๐๐ บาท ซึ่งวันนั้นฉันจะมีความสุขมากที่สุด

สมปองฟันหลอ

เด็กหญิงกนกกานต์ รังบัว

ป.๕/๑ โรงเรียนวัดแจ้ง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมปองเป็นเด็กชายวัย ๕ ขวบคนหนึ่ง เรียนอยู่โรงเรียนอนุบาลช้างน้ำ มีครูกิ่งแก้วเป็นครูประจำชั้น ครูกิ่งแก้วใจดีมากและรักเด็กๆ ทุกคนด้วย

ในวันหนึ่งสมปองไปเที่ยวทะเลกับคุณแม่ สมปองเห็นร้านขายลูกอม สมปองจึงบอกคุณแม่ว่า “สมปองขอไปซื้อลูกอมนะครับ” แม่พูดว่า “อมแล้วไปแปรงฟันด้วยนะ” แล้วสมปองก็ซื้อลูกอมมาอม แล้วก็ลืมแปรงฟัน สมปองทำอย่างนั้นเรื่อยมา จนกระทั่งวันหนึ่งสมปองบอกแม่ว่า “แม่ครับ สมปองปวดฟัน พาสมปองไปหาหมอ

หน่อยซิครับ” แม้กีฬาสมบองไปหาหมอฟัน คุณหมอบอกว่า “ฟันผุมาก หมอต้องถอนทิ้งนะคะ” หมอจึงถอนฟันสมบองไป ๒ ซี่

สมบองไม่อยากไปโรงเรียน แต่คุณแม่บังคับให้ไป สมบองไปหาครูกิ่งแก้วในห้องเรียน ครูกิ่งแก้วเห็นฟันของสมบองก็ทราบสาเหตุทันที จึงบอกนักเรียนว่า “ดูสมบองเป็นอุทาหรณ์นะคะ ที่สมบองฟันหลอกก็เพราะเขาอมลูกอมแล้วก็ไม่แปรงฟัน แต่ยังโชคดีที่เป็นฟันน้ำนม แต่นักเรียนก็ต้องรักษาฟัน ไม่ว่าจะเป็นฟันแท้หรือฟันน้ำมนะคะ” จากวันนั้นเด็กๆ ในโรงเรียนอนุบาลช้างน้ำก็มีฟันที่แข็งแรง รวมทั้งสมบองด้วย สมบองคิดว่าเขาจะรักษาฟันให้ดีที่สุด และจะไม่กินลูกอมอีกต่อไป (จบ)

แล้วเพื่อนๆ รักษาฟันดีแล้วหรือยังคะ?

Samrat
Phuakoke
2005

ภาษาไทย

เด็กหญิงอัญญิกา พลเวียง ชั้น ป.๔/๒

โรงเรียนมารีวิทยาภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

พิทักษ์ภาษาไทย
ศักดิ์ศรีจักดำรง
ถ้าไทยไม่รักไทย
ซาบซึ้งตรึงดวงมลาย

เชิดชูไว้ให้มั่นคง
และยืนยงตลอดกาล
จะให้ใครไหนสืบทอด
โลกกล่าวขานงานร้อยกรอง

สิ่งดี คนดีพึ่งคนเก่ง คนเก่งพึ่งคนดี

เด็กหญิงนิภาดา กสิงกลิ่น

ม.๒/๑ โรงเรียนประชาสงเคราะห์วิทยา

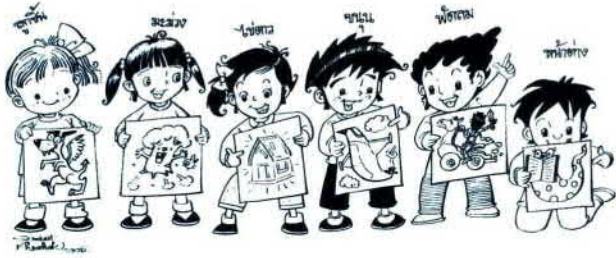
จังหวัดพิษณุโลก

ขวัญเป็นเด็กที่เรียนไม่เก่งแต่นิสัยดี ชอบช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจเสมอ ผิดกับน้อยที่เป็นเพื่อนบ้านกัน น้อยเป็นเด็กที่เรียนเก่งแต่นิสัยไม่ดี ชอบเอาเปรียบเพื่อน ทุกวันขวัญและน้อยจะเดินไปโรงเรียนด้วยกันเสมอ อยู่มาวันหนึ่งน้อยคร่ำนที่ จะหัวกระเป่าหนังสือ เพราะวันนี้มีวิชามาก จำเป็นจะต้องนำหนังสือไปมากกว่าทุกวัน น้อยจึงคิดในใจว่า “วันนี้ให้อั๊วใจขวัญหัวกระเป่าดีกว่า” น้อยจึงทำท่าจะเป็นลม ขวัญเห็นดังนั้นจึงพูดขึ้นว่า “น้อยเธอเป็นอะไรหรือเปล่า” “ฉันรู้สึก... จะเป็นลม เมื่อเข้าไม่ได้กินข้าว” ด้วยความที่ขวัญมีนิสัยชอบช่วยเหลือ

จึงบอกน้อยว่า “ให้เราช่วยถือกระเป๋าน้ำส้มเอามาไหม” น้อยจึงเสแสร้ง
แกล้งพูดขึ้นว่า “จะดีหรือกระเป๋าน้ำส้มหนักนะ” “ไม่เป็นไรหรอก”
ขวัญพูดด้วยความจริงใจ ขวัญถือกระเป๋ามาถึง ๒ ใบที่หนักและช่วยพยุงน้อย
ถึงโรงเรียน น้อยดึงกระเป๋ากลับมาที่ขวัญถือมาให้ และไม่กล่าวคำขอบคุณ
สักนิด พอกลับถึงบ้านขวัญเล่าให้พ่อแม่ฟัง พ่อแม่ต่างชื่นชมขวัญ
ในสิ่งที่ขวัญทำในวันนี้เป็นสิ่งที่ดี และบอกขวัญว่า “ลูกทำไปเถอะความดี
สักวันหนึ่งมันจะช่วยให้ลูกมีความสุข” ส่วนน้อยก็เล่าให้พ่อแม่ฟัง แต่
พ่อแม่ของน้อยกลับบอกให้น้อยเอาเปรียบคนอื่นไปเรื่อยๆ จนน้อย
ไม่มีเพื่อนที่จะคบอีกต่อไป วันต่อมาครูจิมประกาศผลสอบ น้อยได้ที่ ๑
เหมือนเคย ส่วนขวัญได้ที่โหล ครูจิมบอกว่าถ้าขวัญสอบได้ที่โหล
อีกครั้ง ขวัญจะสอบตกและซ้ำชั้น นับวันขวัญก็มีเพื่อนมากผิดกับน้อย
ซึ่งนับวันก็ไม่มีเพื่อน จนน้อยถามขวัญว่า “ทำไมเธอจึงมีเพื่อนมาก
จังเลย” ขวัญบอกว่า “เรารู้จักให้และช่วยเหลือ” และขวัญก็ถามน้อยว่า
“แล้วทำไมเธอเรียนเก่ง” “เราขยันอ่าน ขยันเขียน” น้อยบอก ทั้งสอง
สัญญากันว่าจะช่วยกันแก้ปัญหา ขวัญก็จะสอนให้น้อยมีเพื่อน น้อยก็จะ
สอนให้ขวัญเรียนเก่ง ต่อมาน้อยก็เริ่มมีเพื่อน ขวัญก็เริ่มเรียนเก่งขึ้น
ครูจิมประกาศผลสอบ ขวัญได้ที่ ๕ ในจำนวนนักเรียน ๒๐ คน เมื่อก่อน
น้อยไม่ชอบขวัญ แต่ตอนนี้ทั้งสองเป็นเพื่อนรักกันมาก ทั้งสองครอบครัว
ก็รักกันเหมือนพี่น้อง

การไม่เอาเปรียบคนทำให้เจริญ

ความคิดของเด็กๆ

เด็กหญิงวนิดา รักศรีเขต

ม.๑ โรงเรียนเทิดวิทยาคม จังหวัดเชียงราย

ลูกฉันเป็นเด็กหญิงอายุ ๔ ขวบ เขาชอบฝัน ชอบคิด สร้างสรรค์ เขาไปโรงเรียน เขามีเพื่อนสนิท ๕ คน ชื่อ มะม่วง ไช้ดาว ขุนนาง พัดลม หน้าต่าง ทั้งหมดนี้รักกันมาก วันนั้นครูให้นักเรียนทุกคน วาดภาพ เด็กทั้งหมดจึงต่างคนต่างคิด ลูกฉันวาดตัวปิศาจ หัวเป็นหมา มีเขี้ยว มีปีกสีดำ มีขา บินได้ มะม่วงวาดต้นไม้ มีปีกบินได้ มีหน้าต่าง ปาก ฟัน หู จมูก ไช้ดาววาดบ้านสีใสๆ เหมือนกระจก ขุนนาง วาดเครื่องบิน มีดาตไฟฟ้า มีรูปร่างเป็นนกกาเหว่า พัดลมวาดมอเตอร์ไซด์ มีรูปร่างเป็นม้า มีพระเอกถือดาบขึ้นบนหลังม้า หน้าต่าง วาดหนังสือ มีรูปร่างเป็นงู ครูจึงนำผลงานทุกชิ้นของนักเรียนไปแสดงในงานวิชาการ และได้รับคำชมจากผู้ชมที่ได้เข้าชม ครูจึงมีรางวัลให้นักเรียน

ในวันรุ่งขึ้น ครูให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องราว ตนเองอยากเป็นอะไรเมื่อโตขึ้น ลูกฉันจึงเล่าว่า “หนูชื่อลูกฉัน หนูโตขึ้นอยากเป็นหมอ ใส่แว่นตาใหญ่ๆ ถือเข็มฉีดยาให้ผู้ป่วย แต่ตอนนี้หนูไม่อยากจะหมอ ฉีดยาที่กันหนูเลย”

มะม่วงแล้วว่า “หนูอยากจะเป็นนักบินคะ มีปีกที่แขนที่ขา ก็มีปีก ใส่หมวกกันหัวแตก แล้วบินไปเที่ยวทั่วโลกคะ”

“หนูซื้อไข่ดาว หนูอยากเป็นคนทำอาหารคะ ทำอาหารอร่อยๆ ให้พ่อแม่ คุณครู และเพื่อนๆ ได้กิน ทำแกงจระเข้ แกงฉลาม แกงช้างคะ” คำพูดของไข่ดาวทำให้นักเรียนคนอื่นทำตาโตทุกคน

“ผมซื้อขุน ผมอยากแข่งกินขนมครับ แข่งกินให้ผมดังไปทั่วโลกเลยครับ และผมจะได้แข็งแรง ตัวโต มีเงินเยอะๆ ครับ”

ส่วนพัดลมพูดว่า “ผมอยากให้ผมเป็นคนดูแลนักบินอะ เป็นเจ้าของเครื่องบิน ขายเครื่องบินให้เขาเอาไปขับอะ”

“ผมซื้อหน้าต่างอะ ผมๆ อยากเป็น... รอผมคิดก่อนนะอะ อ้อคิดได้แล้ว ผมๆ อยากเป็นนักร้องอะ ร้องเพลงเพราะๆ ให้ทุกคน ฟังอะ” ทุกคนต่างปรบมือให้ผู้ที่ออกมาเล่าเรื่อง เพราะต่างเล่าได้สนุก และน่าฟัง

เมื่อเวลาผ่านไป ๑ ปี นักเรียนทุกคนก็ได้ขึ้นชั้นไปด้วย วันนี้ ครูได้พานักเรียนทุกคนไปเที่ยวทัศนศึกษาที่วัดแห่งหนึ่ง เมื่อลูกขึ้น เห็นพระพุทธรูปองค์หนึ่งเป็นพระยืนปางนั่งสมาธิ เขาจึงถามครูว่า “ครูคะ ทำไมตอนนี้ถึงหน้าอ้วนจังคะ และยิ้มด้วย ท้องก็อ้วนๆ” “เขาไม่ได้เรียกพระว่าตนนะจ๊ะ เขาเรียกว่า องค์ รูป ครูก็ไม่รู้นะว่า ทำไมถึงอ้วน แต่ว่าพระองค์นี้อยู่เมืองจีนคะ”

นักเรียนทุกคนต่างถามครูมากมายในสิ่งที่ตนสงสัย จนคุณครู ไม่รู้จะตอบอย่างไร แต่วันนี้ก็ทำให้นักเรียนทุกคนได้ความรู้มากมาย และทุกคนก็มีความสุขมากๆ

ความฝัน...อาชีพ...อนาคต...

นายวรวิทย์ ไชยทอง ชั้น ม.๔

โรงเรียนไผ่แก้ววิทยา จังหวัดฉะเชิงเทรา

รุ่งอรุณแดดส่องมองขอบฟ้า
เด็กนักเรียนบ้านเราก้าวต่อไป

เข้าห้องเรียนอ่านหนังสือสร้างสรรค์
ครู อาจารย์ท่านฝึกฝนจนปากเพียร

เพื่อนคนไหนชอบคิดคณิตศาสตร์
เป็นพ่อค่านักบัญชีมีปัญญา

เพื่อนคนไหนชอบเรียนวิทยาศาสตร์
เป็นนักวิทยาศาสตร์กางเกรียงไกร

เพื่อนคนไหนชอบเรียนเขียนอังกฤษ
พนักงานโรงแรมแถมจรรยา

เพื่อนคนไหนชอบเรียนภาษาไทย
พิธีกรนักอ่านข่าวเจ้าคารม

เพื่อนคนไหนชอบเรียนสังคมศาสตร์
เป็นนักวิชาการเพื่องานไทย

เพื่อนคนไหนชอบเรียนศิลปะ
อาจเป็นนักแสดงปดัยกรรม

ทั้งหมดนี้ที่เห็นเป็นตัวอย่าง
ตั้งความฝันแต่วันนี้ที่ยากไป

ฝันภาพทอดยาวเข้าสู่ดิส
นักเรียนไทยใจแกร่งแข่งกันเรียน
ทุกทวนวันนั่งคิดประดิษฐ์เขียน
เหล่านักเรียนมีความสุขอยู่ทุกครา
ความสามารถเช่นนี้ดีหนักหนา
เรื่องราวความคิดท่องคล่องทันใจ
ถือเป็นปราชญ์เสริมสุขโลกยุคใหม่
ที่ช่วยให้โลกก้าวทันพัฒนา
ต้องฟุดฟิดท่องคำจำหนักหนา
เป็นไกด์พามาเที่ยวเลี้ยวแวะชม
เป็นนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ให้สุขสม
นำชื่นชมทุกสาขาภาษาไทย
ประวัติศาสตร์ศึกษาม่างสงสัย
เป็นทนายใจดีมีคุณธรรม
อุตสาหกรรมฝึกฝนจนเลิศล้ำ
จิตรกรชั้นนำสำราญใจ
เป็นแนวทางแค่คลายหายสงสัย
ฝันให้ไกลไปให้ถึงซึ่งดวงดาว...

ประสบการณ์ชีวิต บทเรียนที่ต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต

นายฉัตรรัตน์ ดำรงค์ชีพ

ชั้น ม.๓/๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (พลโยธินราชมินทรภักดี)

จังหวัดราชบุรี

เด็กๆ ทุกคนจะต้องเรียนหนังสือ เพื่อให้อ่านออกเขียนได้
คำนวณเลขเป็น รู้จักคิดวิเคราะห์

พ่อแม่จะสอนอยู่เสมอว่า การเรียนคือสิ่งสำคัญในชีวิต เพราะ
จะต้องเก็บเกี่ยวความรู้เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวันเมื่อโตขึ้น แต่ก็
เป็นเพียงความรู้ที่เป็นวิชาการเท่านั้น

ชีวิตเราแม้จะเรียนจบ มีงานทำ แต่อย่าหยุดที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม
บทเรียนที่ต้องเรียนรู้คือ “ประสบการณ์ชีวิต” ประสบการณ์ชีวิตคือ
สิ่งที่เราพบเห็น มีอยู่รอบตัวเรา มีมาให้เรียนรู้เรื่อยๆ จนสิ้นชีวิต
เด็กและผู้ใหญ่ว่านต้องเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตด้วยกันทั้งนั้น

คนที่เก่งแต่ในตำรา หมกมุ่นอยู่กับวิชาการมากเกินไป บางคนอาจจะไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตก็ได้ เพราะขาดประสบการณ์ชีวิต หากเกิดเรื่องผิดพลาด เช่น สอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ ผิดหวังในเรื่องงาน ถ้าไม่เรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อการแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ ก็อาจจะเกิดวิธีการแก้ปัญหาผิดๆ เพียงอารมณ์ชั่ววูบ โดยไม่นึกถึงความรู้สึกของคนรอบข้าง หรือที่เรียกติดปากว่าคิดสั้น เช่น ฆ่าตัวตาย ฆ่าคนที่ไม่พอใจ

ประสบการณ์ชีวิต เราเรียนรู้เพื่อนำสิ่งที่พบเห็น ที่เราเห็นว่า มีประโยชน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน เรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาเรื่องที่ผิดพลาดอย่างรอบคอบ และเรียนรู้ในการใช้ชีวิตอยู่กับผู้อื่นอย่างเป็นปกติสุข โดยการเรียนรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

จิตวิญญาณกับการดนตรีไทย

นางสาวพิมพ์พาดิ ฉายศรีศิริ

ชั้น ม.๕/๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

“อันชนใดไม่มีดนตรีการ ในสันดานเป็นคนชอบกลนัก”

เสียงระนาดเอกที่ตั้งกังวานจากบ้านหลังหนึ่งกลางเมือง นครปฐมเมื่อ ๑๒ ปีก่อน ยังแจ่มชัดอยู่ไม่เสื่อมคลาย พี่โพธิ์พี่ชาย ที่อายุห่างจากฉันครึ่งรอบนักษัตรเป็นผู้บรรเลง โดยมีฉันในวัยเด็ก นั่งฟังอย่างตั้งใจ พร้อมกับคำถามในสมองที่ว่า “มันเพราะดินะ ทำไม พี่โพธิ์เล่นได้ ดุยากจัง” บ่อยครั้งที่ฉันติดสอยห้อยตามไปดูพี่โพธิ์ไขว่ระนาด ออกงานต่างๆ มันทำให้เสียงเพลงไทยเดิมตราตรึงอยู่ในความทรงจำ และซึมซาบเข้าสู่จิตใต้สำนึกของเด็กผู้หญิงคนนี้ โดยไม่รู้ตัว

เด็กคิดอะไร

วันเวลาผ่านไปฉันเติบโตขึ้นจนอยู่ชั้น ป.๓ มีโอกาสได้เลือกเรียนกิจกรรมดนตรีตามนโยบายโรงเรียนอนุบาลนครปฐม “ระนาด” เป็นเครื่องดนตรีที่ฉันและสมาชิกในบ้านทุกคนลงมติเลือกด้วยเหตุผลที่ว่า “มีครูฝึกและอุปกรณ์ประจำบ้าน” อยู่แล้ว ความรู้สึกที่ฉันได้รับการถ่ายทอดระนาดจากครูตุ๋ ครูดนตรีไทยคนแรก ระนาดเป็นเครื่องดนตรีที่มหัศจรรย์มาก ความตึงเครียด หงุดหงิด ขาดสติที่ได้พบเจอตลอดวันจะหายไปสิ้น เมื่อฉันจรดปลายไม้แนวมลงบนผืนระนาดแล้วเริ่มบรรเลงเพลงที่ร่ำเรียนมา แม้ว่าจะเป็นเพียงการตีระนาดทุ้ม และฆ้องวงใหญ่ในบางครั้ง ไม่ได้เป็น “มโหรีระนาดเอก” เหมือนที่วาดฝันไว้ตอนแรกก็ตาม แต่ฉันก็ได้รับการชมเชยว่า มีพรสวรรค์เรียนรู้ได้เร็ว และเป็นระนาดทุ้มที่เก่งคนหนึ่ง

การออกงานครั้งแรกใกล้จะเข้ามา มีการเลือกคนต่อเพลงเป็นระนาดเอก ความหวังเต็มเปี่ยมของฉันดับวูบลง เพราะฉันตีทุ้มเก่งกว่าคนที่ได้เป็นระนาดเอก มันเป็นความผิดหวังที่ไม่ทันตั้งตัว ส่งผลต่อจิตใจเด็กน้อยมากจนอยากจะเลิกเล่นดนตรี แต่ฉันก็สามารถยืนหยัดบนเส้นทางดนตรีไทยต่อไปได้ ด้วยกำลังใจจากคุณพ่อคุณแม่และพี่ชาย เพราะความเข้าใจในความรู้สึกของฉัน แม้จึงพาฉันไปหัดเรียนต่อเพลงระนาดเอกกับลุงใหญ่ ครูดนตรีอาวุโสท่านหนึ่งจนชำนาญ แต่ฉันก็ไม่เคยแสดงฝีมือให้ครูและเพื่อนที่โรงเรียนได้เห็นเลย เพราะอารมณ์น้อยใจในวาสนาตนเอง ไม่นานหลังจากนั้น วงมโหรีที่ฉันเคยเป็นระนาดทุ้มก็ถูกยุบวงลง เพราะมีเด็กเลือกเรียนเครื่องสาย เช่น ซอด้วง ซออู้ และขิม มากกว่า วงดนตรีไทยของโรงเรียนอนุบาลนครปฐมจึงกลายเป็นวงเครื่องสายผสมขิม ฉัน “ตกงาน” เดิม และได้ “งานใหม่” เป็นการตีกลองโพน รำมะนา เพราะดนตรีระนาดทุ้ม

จังหวะจะแม่นกว่าดนตรีอื่น จากที่เคยนั่งข้างหน้าวง ก็ต้องมานั่งหลังสุด ฟังคนอื่นบรรเลงเพลงที่เราเคยเล่นระนาดได้ โดยที่เราไม่มีโอกาส มันสร้างความเจ็บปวดในใจของฉันทอนนั้นมาก “สักวันหนึ่งฉันจะตีนาวงเหมือนพี่โพธิ์ให้ได้”

การพิสูจน์ฝีมือระนาดเอกครั้งสำคัญในชีวิตฉันทอนเกิดขึ้น เมื่อฉันต้องไปทดสอบความสามารถพิเศษที่โรงเรียนสตรีวิทยา กรุงเทพมหานคร แต่กลับเกิดอุปสรรคใหญ่ขึ้น ฉันประสบอุบัติเหตุ ข้อเท้าหลุดต้องเข้าเฝือกเป็นเวลา ๒ เดือน ในเทอมปลายชั้น ป.๖ ก่อนไปทดสอบ การซ่อมเป็นไปอย่างยากลำบาก พ่อกับแม่ต้องยก ระนาดไว้บนโต๊ะแล้วฉันนั่งตีบนเก้าอี้ทุกวัน จนอีก ๒ วันจะถึงวันสอบ ฉันทึ่งจะตัดเฝือกแล้วซ่อมตีแบบนั่งพื้น ในวันประชันฝีมือฉันเข้าไปแสดงฝีมือระนาดเอกให้กรรมการ ๑๐ คนในห้องฟังด้วยความประหลาด เมื่อฉันบรรเลงเพลง “แขกเชิญเจ้า” จบลงแบบไพเราะสุดๆ อย่างที่ไม่เคยทำได้มาก่อน กรรมการหลายท่านชมว่า ฉันทีระนาดเก่งมาก มันทำให้ฉันมีความมั่นใจในระหว่างรอคอยผลในวันรุ่งขึ้น “ฉันไม่ได้เป็น ๒ จาก ๑๐๐ คน” ความฝันที่ฉันสู้อุตสาหะ บั่นมนั้ขึ้นมาด้วยหยาดเหงื่อ และหยาดน้ำตา มันจบสิ้นและละลายไปหมดแล้ว “ระนาดเอกประจำบ้าน” ถูกคลุมด้วยผ้าแดงแล้วเก็บเข้าห้องพระ ถ้ามันร้องให้ได้เหมือนฉันทอนนั้น มันก็คงกำลังทำอยู่เช่นกัน

ฉันเข้าเรียนชั้นมัธยมที่สาธิตศิลปากร แล้วก็ยังคงเลือกเรียนดนตรีไทย แต่เครื่องดนตรีที่ฉันเล่นไม่ใช่ระนาดหรรอ กฉันเจ็บข้าและหมดเรี่ยวแรงเกินกว่าจะกลับไปแตะต้องมันอีก ฉันทันไปเรียนซอด้วงจะเข้ ไม่ประสบความสำเร็จ จนเลิกเรียนไปในที่สุดชั้น ม.๓ เทอมต้นระหว่างนั้นฉันมีโอกาสได้ศึกษาชีวประวัตินักดนตรีที่เก่งๆ หลายคน

ท่านก็ต้องฝ่าฟันอุปสรรคและมรสุมชีวิตมากมายกว่าจะขึ้นชั้นครูดนตรีได้
ฉันจึงตระหนักได้ว่า ความสั่นไหวและท้อแท้ไม่ใช่คุณสมบัติที่ดีของ
นักดนตรี การละทิ้งห่างเหินจากศาสตร์และศิลป์ที่ชอบไม่ได้สร้างความ
ความสุขใจเลย เลือดนักดนตรีได้ฝังลึกอยู่ในชีวิตจิตใจของฉันเป็นเวลานาน
ไม่ว่าจะจากชาติปางก่อน หรือชาติภพนี้ก็ตาม ฉันต้องกลับไปหา
ระนาดเอกอีกครั้ง และฉันก็ขอสัญญากับเทพยดาฟ้าดิน และครู
ดนตรีไทยทั้งหมดทั้งสิ้น ว่าฉันจะมอบจิตวิญญาณให้กับการอนุรักษ์
ศิลปะดนตรีไทยสืบไปถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน

ต่างคน ต่างใจ และต่างความฝัน

นายชาคริต แก้วทันคำ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ต่างคน ต่างคนคนแตกต่างกัน
ต่างคนต่างชั่ว-ดีที่เปรียบเปรย
ต่างคนต่างเรียนรู้เท่าทันโลก
ต่างคนต่างต้องม้วยมรณา
ต่างคนต่างปัญญาความคิด
ต่างคนต่างประสบการณ์กัน
ต่างคนต่างเชิงชั้นเขาวนไว
ต่างคนต่างต้องการเหตุผล
ต่างคนต่างมุ่มมองแตกต่างกัน
ต่างคนต่างवादฝันระบาย

ต่างคนต่างต้องวางนิ่งเฉย
ต่างคนต่างละเลยปล่อยเวลา
ต่างคนต่างรอไขควาสนา
ต่างคนต่างหน้าตาเพศพันธุ์
ต่างคนต่างผูกมิตรสมานฉันท์
ต่างคนต่างคืนวันเปลี่ยนคน
ต่างคนต่างแก้ไขเตือนตน
ต่างคนต่างดิ้นรนชวนขาย
ต่างคนต่างแนวทางหลากหลาย
ต่างคนต่างเป้าหมายเดียวกัน

ต่างคนต่างค้นหาความสุข
ต่างคนต่างฐานะต่างกัน
ต่างคนต่างเริ่มต้นตรงจุด
ต่างคนต่างหลงเพลินเดินผิดไป
ต่างคนต่างเดินทางลี้ขิต
ต่างคนต่างความรักแบ่งปัน

ต่างคนต่างต้องทุกข์โศกศัลย์
ต่างคนต่างชีวิตเปลี่ยนไป
ต่างคนต่างสะดุดลูกก้าวใหม่
ต่างคนต่างยิ้มได้ด้วยกัน
ต่างคนต่างชีวิตสุขสันต์
ต่างคนต่างเหมือนกันต่างใจ

งามด้วยมือ

เด็กชายพงศ์ศิริ เทียมดวงแข

ม.๒/๕ โรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่เสด็จฯ เข้าร่วมปลูกป่าชายเลนที่ตำบลคลองโคน อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีได้ทรงคิดถึง ความยากลำบาก กระผมมีความประทับใจในพระราชอัธยาศัยของพระองค์มาก ยามที่พระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปประทับบนกระดานเลน และทรงปลูกป่าชายเลน ประมาณช่วงเดือนมิถุนายน ในวันนั้นมีลมที่หนาว และฝนตกโปรยปราย เป็นช่วงที่หนาว แต่พระองค์ก็ไม่ได้ฉลองพระองค์กันหนาว ทรงตั้งใจ ปลูกป่าจนสำเร็จด้วยดี จากวันนั้นจนถึงวันนี้ต้นไม้ที่พระองค์ทรงปลูกได้ เจริญเติบโตและงามอยู่คู่กับหาดเลน ทุกๆ ต้นที่ทรงปลูกทนร้อนทนหนาว มายาวนานนับ ๑๓ ปี ได้กลายเป็นกำไรทั้งด้านธรรมชาติ และการกินอยู่ ของชาวบ้านก็ดีขึ้น นี่คือ ป่าที่งามด้วยพระหัตถ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และชาวบ้านที่ช่วยกันสรรค์สร้างมาไว้บนหาดเลนแห่งนี้

เด็กรักโลก

ชายคา ชายเลน

เด็กหญิงสุธาสิณี ทรัพย์มูล

ม.๕/๓ โรงเรียนสมฤติสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

สมุทรสาคร คือบ้านของฉัน แม้จะเป็นจังหวัดเล็กๆ แต่ก็มีความอุดมสมบูรณ์ มีป่าชายเลน มีการทำประมง มีนาเกลือ มีเรือสวนมากมาย และที่สังเกตได้ชัดเจนอีกอย่างเวลาผู้คนผ่านไปมาที่สมุทรสาคร คือมีโรงงานมากมาย ซึ่งในคำขวัญเรียกว่า “ตงโรงงาน”

แม้จะได้ชื่อว่าเป็นตงโรงงานแต่ที่นี่ก็มีป่าชายเลน ป่าที่ให้อะไรมากมายกับคนที่นี่ บ้านของฉันอยู่ใกล้กับคลองสุนัขหอน คลองที่น้ำไหลผ่านหมู่บ้าน บ้านฉันแม้จะติดกับถนนพระราม ๒ ที่มีรถวิ่งทั้งวัน แต่ข้างบ้านก็ยังมีป่าแสม ป่าโกงกาง ซึ่งเป็นมุมที่น่ามอง ฉันเริ่มเห็นความเปลี่ยนแปลงจากเมื่อก่อนที่ฉันอยู่ ป.๑ โรงงานแถวบ้านยังมีน้อย

มีเพียง ๒-๓ โรงเท่านั้น และก็ไม่ได้อยู่ใกล้บ้านมากนัก ตอนนั้นฉันอยู่ ป.๕ ไม่น่าเชื่อมีโรงงานเกิดขึ้นใกล้บ้านของฉันเข้าไปทุกที แต่ที่แย่ไปกว่านั้นมีโรงงานบางแห่งส่งกลิ่นเหม็น ความเหม็นฉันไม่สามารถอธิบายได้ทั้งหมด เป็นกลิ่นที่น่ารังเกียจมาก ทำให้ปวดหัวไปเลย ยิ่งช่วงเข้ามิดกลิ่นยิ่งแรง แทนที่ตอนเช้าอากาศจะดีเหมือนเมื่อก่อน ฉันกลัวเหลือเกินว่าป่าข้างๆ บ้านจะกลายเป็นโรงงานเสียหมด กลัวว่า จะมีเพื่อนบ้านเป็นโรงงาน ถ้าให้เลือกฉันขอไม่มีเพื่อนบ้านอย่างเดิม ดีกว่า

วันหนึ่งฉันไปรอดโรงเรียนที่ถนนหน้าบ้าน ฉันเลิบบไปเห็น ป้ายประกาศขายที่ข้างบ้าน ฉันใจคอไม่ดีเลย น้ำของฉันบอกว่าทำไมได้ ป่าข้างบ้านไม่ใช่ของเรา กลัวเหลือเกินว่าจะมีขายคาติดกับโรงงาน เพราะฉันชอบที่จะมีขายคาติดกับพืชป่าขายเลนมากกว่า ฉันเริ่มกลัว ความเจริญแล้วละ กลัวจะไม่มีต้นแสม~ ต้นโกงกาง เป้ง โพทะเล และพรรณไม้ป่าขายเลนให้เห็นอีก

แม้จะมีโรงงานเกิดขึ้นมากมาย และเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ฉันก็ยังโชคดีที่เนื้อที่ข้างบ้านยังเป็นป่า ยังเป็นมุมที่น่านั่งของฉันอยู่ แต่ไม่รู้ว่าฉันจะโชคดีได้นานเท่าใด ฉันก็ไม่สามารถให้คำตอบกับตัวเองได้

ป่าไม้ให้ชีวิต

เด็กหญิงจรีกรณ ประมาด

โรงเรียนชุมพลวิทยาสรรค์ จังหวัดสุรินทร์

ป่าไม้มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ เรานำพืชพรรณจากป่า มาปรุงอาหาร ทำยารักษาโรค นำเส้นใยพืชมาทอผ้า ส่วนไม้ใช้สร้างบ้าน ทำเครื่องเรือน และสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการ แม้แต่กระดาษแผ่นนี้ก็เกิดผลผลิตจากป่า

นอกจากนี้ สัตว์ยังให้เนื้อและไข่ ซึ่งเป็นอาหารสำหรับเรา สัตว์มีส่วนช่วยให้พืชเติบโตเร็วและช่วยแพร่พันธุ์ สัตว์ป่าบางชนิดสามารถฝึกให้เชื่อง เพื่อช่วยเราทำงานในลักษณะต่างๆ

ปัจจุบันนี้ ผู้คนเพาะปลูกพืชอาหารและต้นไม้ รวมทั้งเพาะเลี้ยงสัตว์ไว้กินเนื้อ เราไม่จำเป็นต้องเข้าป่าล่าสัตว์อีกต่อไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ป่ายังคงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของเราและเราต้องอนุรักษ์ไว้

เหตุผลสำคัญที่เขาต้องพิทักษ์รักษาป่าไว้ คือ ป่าให้ออกซิเจนปริมาณมาก หากปราศจากออกซิเจน มนุษย์ย่อมไม่สามารถหายใจ

และมีชีวิตอยู่ได้ ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงต้องปลูกต้นไม้ขึ้นในเมืองและรอบๆ บ้านของเรา เพื่อให้ได้รับออกซิเจนจากต้นไม้ ป่าไม่มีหน้าที่สำคัญในการควบคุมสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ภูมิอากาศอยู่ในสภาพที่สมดุล ทำให้อากาศสะอาดบริสุทธิ์ ป้องกันน้ำท่วม แผ่นดินถล่ม และการพังทลายของดิน ป่าไม้เป็นแหล่งน้ำสะอาด ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญมากสำหรับชีวิตเรา เป็นแหล่งอาศัยของพืชและสัตว์อีกมากมายที่เราไม่รู้จัก แต่ปรารถนาจะศึกษา พิทักษ์ และใช้ประโยชน์กับมัน

ป่าไม่สามารถปกป้องดูแลตัวมันเองได้ แม้แต่พืชมีพิษหรือสัตว์แข็งแรงที่เต็มไปด้วยเขี้ยวเล็บอันแหลมคมเช่นเสือ ก็อาจถูกปลิดชีวิตลงด้วยน้ำมือของมนุษย์ ในขณะเดียวกัน มนุษย์นี่เองที่จะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและพิทักษ์ต้นไม้กับสัตว์ป่าไว้

ป่าเป็นของขวัญชิ้นมหัศจรรย์ที่ธรรมชาติมอบให้เรา เราควรหวงแหนและอนุรักษ์ป่าไว้ให้ดีที่สุด อนาคตของป่าอยู่ในเงื้อมมือของเรา การทำลายป่าเป็นการนำความสูญเสียที่ยิ่งใหญ่มาสู่ชีวิตของเราทุกคน

เด็กๆ สามารถมีส่วนร่วมในโครงการพิทักษ์ป่าและปลูกป่าทดแทนได้อย่างไรบ้าง แนนอน...เด็กๆ สามารถทำได้ทีเดียว

เด็กๆ สามารถช่วยปลูกต้นไม้ลงในโครงการปลูกป่า ช่วยกันรดน้ำต้นไม้เหล่านั้น ช่วยกันกำจัดแมลงที่มากัดกินใบไม้ ช่วยกันขับไล่นกที่มากินกินใบอ่อนและดอกอ่อน

ประเทศไทยมีโครงการปลูกป่าทดแทนป่าเสื่อมโทรมด้วยต้นไม้จำนวนนับล้านๆ ต้น โครงการที่ยิ่งใหญ่เริ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๘ เพื่อเฉลิมฉลองการครองราชย์ครบ ๕๐ ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ขอให้ทุกคนจงร่วมกันพิทักษ์ป่าเพื่อรักษาชีวิตของเราและโลกไว้

การดำรงชีวิตแบบคนชนบท (ที่แสนประทับใจ)

เด็กหญิงอมรรัตน์ รัตนมูลปัญญา

ม.๑/๑ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม จังหวัดแพร่

ในเรื่องนี้ฉันขอกล่าวถึงการดำรงชีวิตแบบชนบทที่บ้านยาย
ของฉันเอง คือที่บ้านแม่ยางตาล อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ พ่อชอบ
พาฉันและครอบครัวไปเที่ยวบ้านยายบ่อยๆ ฉันจึงรักและผูกพันที่นั่นมาก
ความเป็นอยู่ที่นั่นจะเป็นหมู่บ้านที่เงียบสงบ ร่มรื่น อากาศก็บริสุทธิ์
เย็นสบาย การดำรงชีวิตของชาวบ้านแถวนั้นคือทุกบ้านจะมีการปลูก
ผักสวนครัวไว้ทำเป็นอาหาร เป็นผักที่ปลอดสารพิษ ฉันมักจะขอผักยาย
มาทำอาหารและขอต้มกลั้วผักมาปลูกที่บ้าน การเล่นยามว่างของเด็ก
แถวนั้นคือจะชอบเก็บก้อนหินมาเล่นหมากเก็บ เล่นซ่อนหา และเล่น
ขายของบ้าง บางครั้งฉันก็จะไปเล่นด้วย สนุกมากเลยคะ และสถานที่

ที่ฉันชอบไปอีกที่หนึ่งคือสวนของตา ที่สวนจะมีการเลี้ยงไก่ มีหนองน้ำสำหรับเลี้ยงปลา มีสวนลำไย และมีไร่วัวสำหรับปลูกพืชผลตามฤดูกาล เช่น ข้าว อ้อย พริก งาม และอื่นๆ เมื่อฉันกลับจากบ้านยายมาที่ไร่อะไรจะมีอาหารติดไม้ติดมือมาด้วยทุกครั้ง ส่วนมากจะเป็นผัก หน่อไม้ และหอย เมื่อพูดถึงหอยฉันก็เคยไปเก็บ มักจะมีฝายอยู่แถวนั้น ฉันชอบไปเก็บกับป้าและแม่ จะคอยเกาะฝั้งไว้ตลอด บางทีน้ำก็ลึกลงเหมือนกัน เพราะตอนนั้นฉันก็ยังตัวเล็กอยู่ เวลาฉันได้หอยมาจะภูมิใจมากถึงแม้จะได้มาเพียงน้อยนิด ฉันจึงรักการอยู่แบบชนบท ทุกคนรักกันเหมือนญาติพี่น้อง เราจะเห็นได้ว่าไม่ว่าเด็กชนบทหรือเด็กในเมืองก็มีความสุขได้ด้วยกันทั้งนั้นถ้ารู้จักปฏิบัติตนเป็นคนดี มีคุณธรรม เด็กชนบทถึงแม้ชีวิตจะเรียบง่าย แต่ทุกคนก็มีความสุข

คุณค่าของต้นจาก

เชิดชู กาหลงค์

โรงเรียนบ้านเกาะแลหนัง จังหวัดสงขลา

ฉันชื่อ “อิบรอหิม” เป็นคนเกาะแลหนัง พ่อฉันมีอาชีพ
ทำการประมง เกาะแลหนัง พื้นที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าชายเลน

วันหนึ่ง นั่งมองต้นจากข้างบ้าน ฉันรู้ว่าต้นจากหรือที่บ้านฉัน
เรียกว่า “พอลิเปาะ” ขอบขันตามริมคลอง ฉันเห็นมาแต่เด็ก ฉันเคย
เอายางของมันมาตีตัวว

ใกล้ค่ำวันหนึ่ง ป๊ะเคยสอนฉันว่า “อิบรอหิม” เอ๊ย ต้นจาก
เป็นพืชที่มีคุณค่าอนันต์ ใช้ประโยชน์ได้เกือบทุกส่วนของลำต้น เจ้ามอ
บ้านเราชิ อิบรอหิม นั่นหลังคาบ้านเราก็ได้ทางของต้นจาก มาเรียงกัน

เป็นฝาบ้าน แม้แต่ขนมจากเราใช้ใบจากทำด้วย ส่วนลำต้นของมันผ่าให้
สัตว์เลี้ยงกินได้

ตอนใกล้ค่ำคืนหนึ่ง ท้องฟ้ามืดสนิท ปกคลุมไปด้วยเมฆฝน
ลมพัดแรง สายฝนโปรยปรายลงมา กระทบหลังคามุงจากเสียงดัง
ซ่า ซ่า ด้วยความเก่าคร่ำคร่าของหลังคาจาก ทำให้เกิดการรั่ว น้ำฝน
จึงไหลสู่จานข้าว ฉันจึงรู้คุณค่าของใบจากอย่างแท้จริงวันนี้เอง นี่ถ้า
หลังคารั่วมากกว่านี้ ฉันจะนอนที่ตรงไหนดีหนอ

เรียนรู้-เข้าใจภัยธรรมชาติกันเถอะ

ประนอม เพ็ญพันธ์

น้องๆ คงยังจำกันได้ถึงเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นโดยไม่มีใครเคยคาดการณ์ล่วงหน้ามาก่อนเลยว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจะก่อความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจำนวนมาก รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติบริเวณชายฝั่ง ซึ่งจะต้องบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของโลกอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือ ภัยธรรมชาติ อันเกิดจากแผ่นดินไหวใต้ทะเลทางตอนเหนือของเกาะสุมาตรา ในประเทศอินโดนีเซีย ที่มีระดับความรุนแรงถึง ๙.๐ ริกเตอร์ และระดับความลึกของทะเลประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ทำให้มีอาฟเตอร์ช็อก (after shocks)

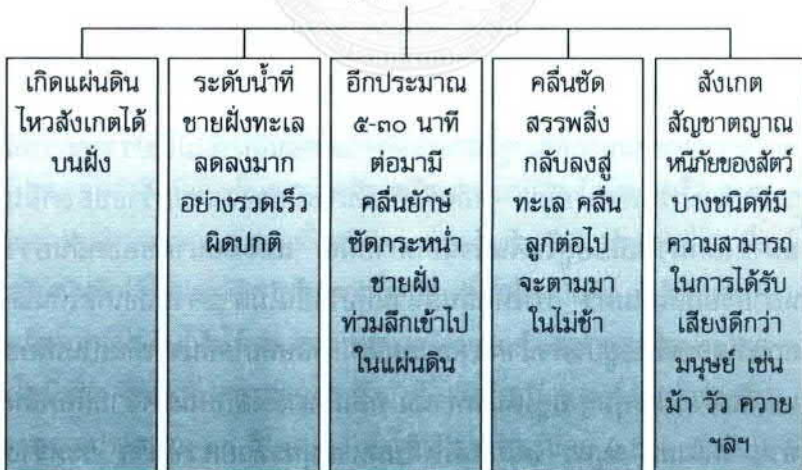

แผ่นดินไหวเป็นระลอกตามมาหลายครั้ง เป็นระยะทาง ๑,๒๐๐-๑,๓๐๐ กิโลเมตร แผ่นดินไหวในครั้งนี้อาจทำให้เกิดคลื่นยักษ์ขนาดใหญ่ที่มีความรุนแรงและรวดเร็วทำลายทุกสิ่งทุกอย่างที่กีดขวาง เรียกว่า “คลื่นสึนามิ” เข้าถล่มชายฝั่ง ๑๒ ประเทศในมหาสมุทรอินเดีย คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย พม่า บังกลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา มัลดีฟส์ โซมาเลีย เคนยา แทนซาเนีย เซเชลส์ รวมถึง ๖ จังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล คลื่นยักษ์นี้ได้ซัดเข้าฝั่งจำนวนหลายลูกอย่างรวดเร็วและรุนแรง จนทำให้น้ำทะเลไหลเข้าท่วมบ้านเรือนประชาชน และพัดสิ่งของและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่บริเวณริมชายหาดสู่ท้องทะเล สร้างความเสียหายครั้งยิ่งใหญ่ให้แก่ประชาชนจำนวนมากมาย คำว่า “สึนามิ” มาจากไหน “สึนามิ” เป็นคำในภาษาญี่ปุ่น “สึ” แปลว่า อ่าวหรือท่าเรือ “นามิ” แปลว่า คลื่น “สึนามิ” แปลว่า คลื่นท่าเรือ พัดจากทะเลเข้าสู่ฝั่งอย่างรวดเร็วและรุนแรง สาเหตุที่เรียกว่า สึนามิ ก็เพราะว่ามีชาวประมงญี่ปุ่นแล่นเรือกลับเข้าฝั่งมายังท่าเรือ และต้องพบว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เห็นอยู่รอบๆ ท่าเรือถูกทำลาย ในขณะที่เขาลอยเรืออยู่กลางทะเลไม่ได้มีความรู้สึกถึงความผิดปกติของคลื่น ที่เขาไม่มีความรู้สึกถึงความผิดปกติของคลื่นก็เพราะว่าชาวประมงญี่ปุ่นอยู่ในทะเลลึก แต่คลื่นสึนามิไม่ใช่ปรากฏการณ์ระดับผิวน้ำในเขตน้ำลึก คลื่นที่เกิดขึ้นจะมีช่วงความกว้างของคลื่นขนาดเล็กมากเมื่ออยู่ในพื้นน้ำนอกชายฝั่ง และมีขนาดของคลื่นยาวหลายร้อยกิโลเมตร ทำให้คลื่นสึนามิที่เกิดขึ้นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ ขณะที่ลอยเรืออยู่บนผิวน้ำกลางทะเลลึก คลื่นที่เกิดขึ้นจะเห็นเป็นเพียงแค่น้ำต่ำๆ ตะคุ่มๆ อยู่ใต้น้ำเท่านั้น คลื่นสึนามิมีลักษณะคล้ายกับคลื่นทั่วๆ ไปในมหาสมุทร เคลื่อนที่ไปในมหาสมุทรด้วยความเร็ว ระหว่าง

๕๐๐-๘๐๐ กม./ชม. เคลื่อนที่ไปในทะเลลึกโดยที่ผู้ที่อยู่ผิวน้ำไม่รู้สึกถึงความผิดปกติ เพราะความสูงของคลื่นที่ปรากฏที่ผิวน้ำมีขนาดเล็กกว่า ๑ เมตร ในขณะที่ระยะห่างระหว่างยอดคลื่นอยู่ที่ระหว่าง ๑๐๐-๓๐๐ กม. เมื่อคลื่นเข้าสู่บริเวณชายฝั่งคลื่นจะตื้นขึ้นไป ซึ่งอาจสูงถึง ๓๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล เมื่อเข้าถึงชายฝั่ง จะเห็นเป็นกำแพงน้ำทะเลที่มีการไหลรุนแรงและพัดพาเอาทุกสิ่งทุกอย่างไปกับคลื่น คลื่นสึนามิแตกต่างจากคลื่นธรรมดาตามาก ตัวคลื่นสามารถเดินทางได้เป็นระยะทางไกลๆ โดยไม่สูญเสียพลังงาน และสามารถเข้าทำลายชายฝั่งที่อยู่ห่างไกลจากจุดกำเนิดหลายพันกิโลเมตรได้ คลื่นสึนามิเป็นคลื่นใต้น้ำ จะเดินทางได้ช้ากว่าการสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวที่เป็นคลื่นที่เดินทางในพื้นดิน คลื่นอาจเข้ากระทบฝั่งภายหลังจากที่ผู้คนบริเวณนั้นรู้สึกว่าจะเกิดแผ่นดินไหวเป็นเวลาหลายชั่วโมง สัญญาณเตือนการเกิดคลื่นสึนามิจะสังเกตได้จากสิ่งแวดล้อมเหล่านี้

สัญญาณเตือน

ถ้าเกิดคลื่นสึนามิ น้องๆ รู้ไหมคะว่า เราควรปฏิบัติตัวอย่างไร

- หากรับรู้ และรู้สึกถึงความรุนแรงของแผ่นดินไหว ขอให้พี่น้องๆ อยู่อย่างอยู่กับที่หรือนิ่งเฉย ให้ออกจากบริเวณชายหาดไปยังบริเวณที่อยู่เหนือระดับน้ำทะเลมากกว่า ๓๐ เมตร หรือบริเวณที่มีต้นไม้เยอะๆ ในป่าอย่างรวดเร็ว ในกรณีที่เราไม่มีเวลาเพียงพอที่จะอพยพเข้าฝั่งไปยังพื้นที่สูงอย่างรวดเร็ว บริเวณชั้นบนของสิ่งปลูกสร้างที่สูงหลายชั้นสร้างด้วยคอนกรีตแข็งแรงมั่นคง อาจใช้เป็นที่พักพิงเพื่อหลบภัยจากคลื่นสึนามิได้

- เมื่อน้ำลดอย่างรวดเร็ว อย่างลงไปทะเล หนีออกจากบริเวณชายฝั่งและหลบขึ้นไปอยู่ที่สูง

- อย่าเข้าไปในบริเวณชายฝั่งเมื่อมีประกาศเตือนภัยสึนามิ

- ถ้าอยู่บนเรือให้แล่นเรือไปในทะเลลึก

- รับฟังประกาศข้อมูลจาก วิทยุ โทรศัพท์ โทรศัพท์ที่เป็นคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ

- อยู่ห่างจากแม่น้ำ

- นำวิทยุพกพาเพื่อติดตามข่าวสาร ผ้าห่ม อาหาร และน้ำดื่มติดตัวไปด้วย

- หากอยู่กับผู้ปกครอง ให้เตือนผู้ปกครองให้หยิบชุดปฐมพยาบาลไปด้วย

- อย่าย้อนกลับไปบ้านจนกระทั่งได้รับการประกาศว่า คลื่นสึนามิสงบแล้ว

- หากน้องๆ พลัดหลงจากครอบครัว ให้พี่น้องๆ กลับไปยังสถานที่ที่เจอกันก่อนหน้าเวลาที่เกิดคลื่นสึนามิ ควรมีสติ และปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัดจะทำให้พี่น้องๆ ปลอดภัยจากคลื่นสึนามิ

- หากน้องๆ อยู่บ้านและได้ยินประกาศเตือนภัยคลื่นสึนามิ ให้แจ้งสมาชิกในครอบครัวทุกคนทราบว่ามี การเตือนภัยเกิดขึ้นแล้ว ถ้าอยู่ใน “เขตที่ต้องอพยพเมื่อเกิดสึนามิ” ให้รีบอพยพออกจากบ้านทันที โดยเคลื่อนย้ายด้วยความสงบ สุขุม และไม่เสียงอันตราย ไปยังสถานที่ปลอดภัยหรือออกไปอยู่นอกเขตที่ต้องอพยพ นอกจากนี้ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจในการรักษากฎหมาย

- เมื่อมีคลื่นสึนามิที่ก่อตัวขึ้นในบริเวณทางไกล โดยปกติแล้วเราจะมีเวลาเพียงพอที่จะอพยพคนไปอยู่บนที่สูง แต่สำหรับคลื่นสึนามิที่เกิดในบริเวณใกล้ชายฝั่งทะเล ซึ่งอาจรู้สึกได้ถึงคลื่นสะเทือนของแผ่นดินไหว เราอาจมีเวลาเพียงไม่กี่นาทีเท่านั้นที่จะเคลื่อนย้ายไปอยู่ในบริเวณที่สูงได้

- อย่าออกจากที่ปลอดภัยจนกว่าจะได้รับคำสั่งประกาศยกเลิกการเตือนภัย เพราะคลื่นสามารถกระทบฝั่งได้หลายครั้ง ดังนั้น เมื่อน้องๆ ไปเที่ยวชายหาดแล้วเจอเหตุการณ์ในลักษณะนี้ให้รีบหนีไปที่สูงๆ และบอกเพื่อนๆ ที่อยู่บริเวณนั้นด้วยว่าให้รีบหนีให้เร็วที่สุด

ปรากฏการณ์คลื่นสึนามิ เป็นสิ่งยากที่จะคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด ช่วงเวลาไหน แม้แต่ประเทศที่มีประสบการณ์สูงอย่าง ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ ยังไม่สามารถทำนายปรากฏการณ์ลักษณะนี้ได้ ดังนั้นคนไทยควรให้ความสำคัญ เรียนรู้และเข้าใจกับธรรมชาติอย่างจริงจัง เพื่อลดความเสียหายให้น้อยลง

ความปิติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี

พุทธศักราช ๒๕๔๙ นี้เป็นมหามงคลสมัยครบ ๖๐ ปี แห่งการครองสิริราชสมบัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช นับเป็นโอกาสสำคัญยิ่งที่ปวงชนชาวไทยจะน้อมรำลึก ในพระมหากรุณาธิคุณ และร่วมเฉลิมฉลองเผยแพร่พระเกียรติคุณ พระบุญญาธิการที่ทรงปกครองแผ่นดินยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์ไทย และมากกว่าพระมหากษัตริย์องค์ใดๆ ในโลกปัจจุบัน

นอกจากนี้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ยังเป็นวาระแห่งการเฉลิมฉลองครบชาตกาล ๑๐๐ ปี ของพระธรรมโกศาจารย์ พุทธทาสภิกขุ ซึ่งองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้ประกาศยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญของโลก ท่านพุทธทาสมีนามเดิมว่า เจื่อม พานิช เกิดเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๔๔๔ เป็นชาวไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านได้ตั้งสวนโมกขพลาราม ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ และได้อุทิศตนเพื่องานพระศาสนา ผลงานทางธรรมของท่านจำนวนมาก ได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวางทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทำให้ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่าเป็นสมณปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้มีบทบาทอย่างสูงต่อพระพุทธศาสนา พระธรรมโกศาจารย์มรณภาพเมื่อ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ สิริอายุ ๘๖ ปี

ส่วนในรอบปี ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา มีหลายเรื่องราวที่เป็นความปิติและภูมิใจของชาวไทยเริ่มด้วยต้นศักราช พลกนิกรชาวไทยล้วนปิตินินติเมื่อพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาในสมเด็จพระ

พระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงมีพระประสูติกาล พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ชาวไทยยังได้ชื่นชมพระบารมีในพระราชพิธีสมโภชเดือน และขึ้นพระอู่พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ปวงชนชาวไทยต่างร่วมถวายพระพรให้ทรงพระเกษมสำราญและมีพระพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง

ในปี ๒๕๕๘ นี้ เช่นกัน คณะกรรมการมรดกโลก (The World Heritage Committee) แห่งองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ (Dong Phrayayen - Khao Yai Forest Complex) เป็นมรดกทางธรรมชาติของโลก เนื่องจากเป็นผืนป่าที่อนุรักษ์เชิงระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ และสัตว์ป่าหายากใกล้สูญพันธุ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนมีทัศนียภาพที่สวยงาม เป็นแหล่งต้นน้ำ ลำธาร และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ ๓,๘๔๕,๐๐๐ ไร่ หรือ ๖,๑๕๒ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยอุทยานแห่งชาติ ๔ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน อุทยานแห่งชาติปางสีดา และอุทยานแห่งชาติตาพระยา และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ อยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัดนครนายก นครราชสีมา สระบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว และบุรีรัมย์ ผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่นี้ นับเป็นมรดกทางธรรมชาติของโลกแห่งที่ ๒ ของไทยต่อจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรห้วยขาแข้ง เพื่ออนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์ป่า ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของโลกไว้

นับเป็นความภาคภูมิใจของชาวไทยที่มีธรรมชาติและทรัพยากรมีค่าที่ได้รับการยอมรับเป็นมรดกโลก

สำหรับการแข่งขันกีฬาระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งสำคัญ ที่จัดขึ้นในปี ๒๕๔๘ คือ กีฬาซีเกมส์ครั้งที่ ๒๓ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ นักกีฬาไทยได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ด้วยการพิชิตเหรียญรางวัลถึง ๒๘๔ รางวัล ได้แก่ ๘๗ เหรียญทอง ๗๙ เหรียญเงิน ๑๑๘ เหรียญทองแดง นับเป็นอันดับที่สองรองจากฟิลิปปินส์เจ้าภาพ โดยเฉพาะฟุตบอลไทยยังคงสามารถครองแชมป์ซีเกมส์ ๗ สมัยติดต่อกัน

ส่วนเยาวชนไทยก็ได้สร้างผลงานดีเด่นที่น่าภาคภูมิใจหลายเรื่องด้วยกัน เริ่มต้นด้วยการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการใน ๕ สาขาวิชา ได้แก่ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์

เคมีโอลิมปิก ๒๐๐๕ ณ กรุงไทเป ไต้หวัน นักเรียนไทยได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศด้วยการพิชิตรางวัล ๑ เหรียญทอง ๓ เหรียญเงิน และสามารถทำคะแนนได้สูงเป็นอันดับสองของโลกจากจำนวนประเทศที่เข้าร่วมแข่งขัน ๕๙ ประเทศ รางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของนายเจษฎา เตมียสมิธิ นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก กรุงเทพมหานคร รางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของนายธวัชชัย ชัยจรัสพงษ์ นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก กรุงเทพมหานคร นายภูมิ ชัยรัตน์ นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และนายศุภมงคล มัชฌิมนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธิวราราม กรุงเทพมหานคร

ชีววิทยาโอลิมปิก ๒๐๐๕ ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน นักเรียนไทยได้คว้ารางวัล ๓ เหรียญทอง และ ๑ เหรียญเงิน รางวัลเหรียญทองทั้ง ๓ เหรียญเป็นผลงานของนายวรากร กุลาเลิศ นักเรียนโรงเรียน

เตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร นายปองปราชญ์ พัวพัฒนกุล
นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร และนายณัฐวัตร
กล่อมจิตร นักเรียนโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม
ส่วนรางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของนายธนวัฒน์ เหลืองสุขฤกษ์
นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร

**ฟิสิกส์โอลิมปิก ๒๐๐๕ ณ เมืองซัลลาแมนกา ประเทศ
สเปน** นักเรียนไทยได้คว้ารางวัล ๒ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน และ
๑ เหรียญทองแดง รางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของนายภคพงศ์
จิระรัตนานนท์ และนายอภิวัฒน์ เกรียงวัฒนากุล นักเรียนโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร รางวัลเหรียญเงินเป็นผลงาน
ของนายรณชัย เจริญศรี นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร และนายวุฒิวัฒน์ งามพุดธิกร นักเรียนโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนเหรียญทองแดง เป็นผลงาน
ของนายเพชร ภัทรกิจวานิช นักเรียนโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์
จังหวัดนครปฐม

คณิตศาสตร์โอลิมปิก ๒๐๐๕ ณ เมืองเมอริดา ประเทศเม็กซิโก
มีประเทศเข้าร่วมการแข่งขันกว่า ๘๐ ประเทศทั่วโลก นักเรียนไทยได้รับ
รางวัลถึง ๖ รางวัลคือ ๔ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง โดยรางวัล
เหรียญเงินเป็นผลงานของนายนิธิ รุ่งธนาภิรมย์ นักเรียนโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร เด็กชายภาณุพงศ์ ภาสุภัทร นักเรียน
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร
นายภูมิพงศ์ วัฒนะประกรณ์กุล นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
กรุงเทพมหานคร และนายวุฒิศักดิ์ ตระศิริวัฒน์ นักเรียนโรงเรียน
สวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ส่วนรางวัลเหรียญทองแดง

เป็นผลงานของนายศรัณย์ อาสุยา นักเรียนโรงเรียนนานาชาติ นครพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ และนายณภัทร รุจิรโพธิ์กุล นักเรียนโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม

คอมพิวเตอร์โอลิมปิก ๒๐๐๕ ณ เมืองโนวีซาต ประเทศโปแลนด์ นักเรียนไทยได้คว้ารางวัล ๔ รางวัล คือ ๒ รางวัลเหรียญทอง และ ๒ เหรียญเงิน โดยรางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของนายพุทธิกร วรุดมิวัฒน์ โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม และนายอนรรฆ ยอดภิญญาณี นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนรางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของนายสุคลศักดิ์ ศักดิ์ชูวงศ์ นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร และนายปฐมพล แสงอุไรพร นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก กรุงเทพมหานคร

สรุป รางวัลที่นักเรียนไทยได้พิชิตรางวัลที่ได้จากการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ประจำปี ๒๕๔๘ รวม ๒๓ รางวัล คือ ๘ เหรียญทอง ๑๒ เหรียญเงิน และ ๓ เหรียญทองแดง

ในการประกวดผลงานสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กและเยาวชน ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เยาวชนไทยได้รับรางวัล ๒ รางวัล คือ รางวัลสุดยอดนักประดิษฐ์รุ่นเยาว์ ซึ่งเป็นผลงานของนางสาวชญาณี ขาติภูมิพงษ์ นางสาวพัชรพร สิทธิภูประดิษฐ์ และนางสาวชณิกา วสันต์ศิริกุล นักเรียนโรงเรียนสุนนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา และรางวัลการจัดนิทรรศการยอดเยี่ยม

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษา ก็ได้สร้างชื่อเสียงให้ประเทศไทยไม่น้อยหน้าพวกพี่ๆ เริ่มด้วยการแข่งขันคณิตศาสตร์โลกระหว่างประเทศระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ณ เมือง

เกาหลีใต้ หวัน มีผู้เข้าร่วมแข่งขัน ๑๓๖ คน จาก ๑๒ ประเทศ นักเรียนไทยได้คว้ารางวัลถึง ๑๔ รางวัล เป็นประเภทบุคคล ๑๐ รางวัล คือ ๑ เหรียญทอง ๔ เหรียญเงิน และ ๕ เหรียญทองแดง ประเภทกลุ่มบุคคล ๒ รางวัล และประเภททีม ๒ รางวัล รางวัลดังกล่าวนี้เป็นผลงานของนักเรียน ๑๐ คน ได้แก่ เด็กชายพชรพล สุเทพรักษ์ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร เด็กชายอภาพงศ์ จันทรทอง นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เด็กชายพิทยพัฒน์ พิสมย์ นักเรียนโรงเรียนนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เด็กชายพงศ์ภาค ภูมิวัฒน์ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เด็กชายพศิน มนุรังษี นักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เด็กชายปพน เกียรติสกุลเดชา นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เด็กชายศรัณย์ วิเศษขุนทดศิลป์ โรงเรียนเบญจมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี เด็กชายสุธี เรืองวิเศษ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) และเด็กชายอัศม์สิฐ เลิศธนอารีย์ นักเรียนโรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพมหานคร

การแข่งขันคณิตศาสตร์โลกระดับประถมศึกษา ณ เขตบริหารพิเศษฮ่องกง มีผู้เข้าร่วมแข่งขัน ๑๓๖ คน จาก ๑๕ ประเทศ นักเรียนไทยได้รับรางวัล ๕ รางวัล เป็นรางวัลประเภทบุคคล ๔ รางวัล คือ เหรียญเงิน ๑ รางวัล เหรียญทองแดง ๓ รางวัล และรางวัลประเภททีม ชนะเลิศ ๑ รางวัล รางวัลดังกล่าวนี้ เป็นผลงานของเด็กหญิงณัฐนิชา เทพพรพิทักษ์ เด็กหญิงชยธิญา หลีเจริญ และเด็กหญิงธัญวรัตน์ กองสวัสดิ์ นักเรียนโรงเรียนอนุบาลสุพรรณ จังหวัด

นครปฐม และเด็กชายธีรวัจน์ พุทธิศักดิ์แสง นักเรียนโรงเรียนสาธิต
บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

การแข่งขันคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โอลิมปิกนานาชาติ
ระดับประถมศึกษา ครั้งที่ ๓ ณ กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
มีผู้เข้าแข่งขันจาก ๑๒ ประเทศ นักเรียนไทยได้รับรางวัลรวม ๕ รางวัล
คือ ๑ เหรียญทอง ๓ เหรียญเงิน และ ๑ เหรียญทองแดง ดังนี้
คณิตศาสตร์ ๓ รางวัล คือ รางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของเด็กชาย
ปวัน ลาภบริสุทธ์ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร รางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของ
เด็กชายวรรณ ปัญโญวัฒน์กุล นักเรียนโรงเรียนวัดพลับพลาชัย
กรุงเทพมหานคร เหรียญทองแดงเป็นผลงานของเด็กชายธีรภัทร
ศรีมโนรณ นักเรียนโรงเรียนราชวินิต กรุงเทพมหานคร ส่วนวิทยาศาสตร์
๒ รางวัล คือ รางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของเด็กชายชยากร
พงษ์ศิริ นักเรียนโรงเรียนมาลียานุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์ และเด็กหญิง
ณัฏฐนิชา มณีอินทร์ นักเรียนโรงเรียนสุพรรณภูมิ จังหวัดสุพรรณบุรี

ทางด้านศิลปะเยาวชนไทยก็ไม่น้อยหน้าชาติใดๆ ในโลก
เพราะได้กวาดรางวัลได้มากมาย ในงานนิทรรศการศิลปะเด็กนานาชาติ
ครั้งที่ ๓๔ ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เด็กไทยกวาดรางวัลถึง
๑๕๙ รางวัล เป็นรางวัลเหรียญทอง ๑๒ รางวัล ได้แก่ รวิชัย
จิระเสวีวินุประพันธ์, พงษ์พรหม เหลืองธาดา, อลิณ อิศรวิศิษฎ์,
ปิยะพัชร จารุณีภากุล, นุสรี อัครวานนท์, พิชามณย์ จันทรสกุลพร,
สิรินดา สีบวงศ์แพทย์, ปราง สวยสุวรรณ, ภิรมษา ชัยวัฒน์รัตน์,
พฤตม บุญญาไสย, อาริยา สุมิตานี และ ธนภูมิ วิวัฒน์ธรรมสกุล

ในนิทรรศการศิลปะเด็กและเยาวชนนานาชาติ ครั้งที่ ๑๒ ที่ประเทศฟินแลนด์ มีผลงานเข้าประกวดถึง ๑๒,๐๐๐ ชิ้น จาก ๗๔ ประเทศ เยาวชนไทย ๒ คน คือ บุญราศรี อีรเนตร และกัญญ์สมบัติศิริ โรงเรียนจิตรลดา ได้รับรางวัลเกียรติคุณเหรียญทอง

สุดท้ายนี้ ขอร่วมแสดงความยินดีกับเด็กและเยาวชนทุกคนที่ได้สร้างสมคุณความดี และนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ ในสาขากิจกรรมต่างๆ เจ้าของรางวัลเหรียญทองโอลิมปิกวิชาการได้ให้ข้อคิดที่น่าสนใจว่า “ความสำเร็จของเขาเป็นผลมาจากเรียนโดยใช้ความเข้าใจเป็นหลัก ไม่ท่องจำโดยไม่จำเป็น เรียนเพราะสนุกที่จะเรียน เพราะรู้สึกอยากเรียน ไม่ใช่เรียนเพื่อจะสอบ และเคล็ดลับในการเรียนก็คือ เรียนในสิ่งที่ชอบ อย่าเครียด จะสนุกกับการเรียนและเรียนได้ดี” หวังว่าตัวอย่างผลงานของเยาวชนในปี ๒๕๔๔ นี้ คงกระตุ้นความสนใจของเด็กทุกคนให้มีความมุ่งมั่นเพียรไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความยากลำบาก ทั้งปวง แสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ มุ่งมั่นทำสิ่งที่ตนคาดหวังให้เป็นผลสำเร็จ สร้างฝันให้เป็นจริงและร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามที่น่าภาคภูมิใจให้ชาวไทยได้ร่วมยินดีในอนาคตต่อไป

พระยศขิงขง

วัยชนคนมหัศจรรย์

ผู้ข้ามมิติกาลเวลา

ข้อคิดดี...จากละคร...วัยชนคนมหัศจรรย์

ประวัติศาสตร์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง แต่เราสามารถเรียนรู้
ประวัติศาสตร์เพื่อนำมาปรับปรุงใช้ในชีวิตของเราได้ ตัวละคร
ทุกตัวที่มีโอกาสได้ทะลุข้ามผ่านกาลเวลา พวกเขาได้ร่วมผจญภัย
และได้เรียนรู้ชีวิตอีกแง่มุมที่จะทำให้พวกเขา
ก้าวเดินเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไปในอนาคต...

คนเก่งงั้น

๗๘

“ขอให้วันเด็กปีนี้ น้องๆ ทุกคน
ตั้งใจเรียน เป็นเด็กดีกับคุณพ่อ
คุณแม่ละค่ะ และขอให้น้องๆ
ทุกคนมีสุขภาพแข็งแรง
มีความสุขมากๆ”

นางสาวปาริชาติ แก้วกำพล (ริชา)

“พีตวัน”

“เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า
นะค่ะ เรากำหนดให้ดีที่สุด
แล้ววันหน้าจะดีเองค่ะ”

เด็กหญิงจิตรีรัตน์ พลบูรณ์ (ปุยฝ้าย)

“เม”

ด.ญ จิตรีรัตน์
พลบูรณ์

คนเก่งวันนี้

๗๕

"In children's day I will listen
to my mom & dad get good
grades and never lie."

เด็กชายดิษย์กรณ์ ดิษยนันทน์ (มิสเตอร์ D)

"มิสเตอร์ D"

Mr D

"เราควรที่จะตั้งใจเรียนนะครับ
และเป็นคนดีของคุณพ่อคุณแม่
นะครับ"

เด็กชายกฤตชัย ทิมเนตร (พอสซ์)

"อาร์ต"

Porsche

"VIRTUS SOLA NOBILITAT"

"คุณธรรมเท่านั้น
ทำให้มนุษย์มีเกียรติ"

เด็กขายนันทชิน สังขวิภาพพิบูล (บับเบิ้ล)

"ต้น"

Bubble

วันวิไล ๕ ธันวาคม ๒๕๓๖

โรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ

"ตั้งใจเรียน เป็นเด็กดีของ
พ่อแม่ครับ"

เด็กชายธนโชติ อ่อนจันทร์ประเสริฐ (ไอค์)

"จ้อย"

ธนโชติ อ่อนจันทร์ประเสริฐ

“ดาวเป็นคนดีของพ่อแม่”

เด็กหญิงไพลิน จเรฤทธิ (มิ่งค์)

“ธาร”

ด.ญ. ไพลิน จเรฤทธิ

“ทำวันนี้ให้ดีที่สุด
วันหน้าก็ดีเอง”

เด็กชายอาทิตย์ นิยมกุล (หนักแน่น)

“กานต์”

ด.ช. อาทิตย์ นิยมกุล ชั้น ๗.๖/๒ ของที่ ๔

"อย่าดีใจกับเพื่อนนะ:"

เด็กหญิงสร้อยญา เครื่องสาย (แซะร่าห์)

"จิ้น"

สร้อยญา

เครื่องสาย

"คิดให้ดีดี ก่อนจะทำ"

เด็กชายดรงค์ ตันติวิจิตรเวช (จุนจุน)

"พี"

จ.ช.จรัสรัตน์ ตันติวิจิตรเวช

พรสวรรค์ที่สร้างได้

กรณีศึกษาวงดนตรี ดร.แซค เชมเบอร์ ออร์เคสตรา

วงดนตรี ดร. แซค เชมเบอร์ ออร์เคสตรา เป็นกลุ่มนักเรียนดนตรีในโครงการวิจัยพรสวรรค์ศึกษา ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดย รศ. ดร. สุกีรี เจริญสุข คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นการศึกษาวิจัยในตัวเด็กๆ โดยตรง โดยอาศัยการเรียนรู้อย่างธรรมชาติมากที่สุด กล่าวคือ เด็กที่เรียนดนตรีอาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่บ้านในบรรยากาศของครอบครัว รับรู้ เรียนรู้ และร่วมทุกข์ร่วมสุข พัฒนาการทางดนตรีของลูก พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนรับผิดชอบช่วยเหลือโดยง่ายเป็นค่าเล่าเรียนให้กับครูผู้สอน ซื้อเครื่องดนตรีให้ลูก รับส่งลูกไปเรียนดนตรี คอยให้กำลังใจลูก ดูแลการฝึกซ้อมของลูก และเสียเวลาในการเฝ้าลูก

วงดนตรี ดร. แซค เชมเบอร์ ออร์เคสตรา มีผู้อำนวยเพลงและเรียบเรียงเพลงประจำวงคืออาจารย์ประทีป สุพรรณโรจน์ เป็นวงดนตรีที่มีประสบการณ์ในการแสดงดนตรีในที่สาธารณะหลายคอนเสิร์ตทั้งที่เป็นคอนเสิร์ตของวงเองและการไปแสดงดนตรีร่วมกับศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นวงดนตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในด้านการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป วงดนตรีกลุ่มนี้ได้รับการฝึกฝนทั้งจากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ

ด้านดนตรีชาวไทย และจากประเทศทางยุโรป ได้ไปเข้าค่ายเรียนดนตรีที่ประเทศออสเตรียเมื่อเดือนเมษายน ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ และที่ประเทศออสเตรียเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ผ่านมานอกจากนี้ทางวงดนตรีได้บันทึกเสียงมาแล้ว ๗ อัลบั้ม ประกอบด้วย อัลบั้มชุดร่วมกันทำ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ชุด Blue Danube (พ.ศ. ๒๕๔๔) ชุดครีเอชญา (พ.ศ. ๒๕๔๕) ชุดกฤดาภินิหาร (พ.ศ. ๒๕๔๖) ชุดสุนทราภรณ์ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ชุด The Four Seasons (พ.ศ. ๒๕๔๗) และชุดสมานฉันท์ (พ.ศ. ๒๕๔๘) โดยการบันทึกเสียงทำขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายทางการศึกษา เพื่อเก็บข้อมูลพัฒนาการทางด้านดนตรีของนักเรียนดนตรีกลุ่มนี้ ผลงานเด่นของวงดนตรี ดร. แชค เขมเบอร์ ออร์เคสตราล่าสุด คือ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘ วงดนตรี ดร. แชค เขมเบอร์ ออร์เคสตราได้รับรางวัลชนะเลิศ International Youth Chamber Music Competition 2005 จากประเทศสวิตเซอร์แลนด์

วันนี้กระวีศึกษาวงดนตรี ดร. แชค เขมเบอร์ ออร์เคสตราได้ตอบคำถามทุกคนด้วยผลงานและความสามารถของเด็กเอง **"ดนตรีสร้างศักยภาพความเป็นเลิศของเด็กได้"** เป็นคำตอบที่ทำทนายสังคม และเป็นคำตอบที่เปลี่ยนแปลงปรัชญาและแนวคิดของสังคมไทย เป็นคำตอบต่อการศึกษาว่า **"พรสวรรค์สร้างได้ไม่ต้องคอยเทวดา"** ผลงานของเด็กๆ เป็นคำตอบของคำถามทั้งปวง เป็นรางวัลชีวิตของทุกๆ ชีวิตที่เกี่ยวข้อง เป็นตัวอย่างชีวิตของเด็กคนอื่นๆ ให้พ่อแม่คนอื่นๆ นำไปศึกษาใช้เป็นแนวทาง **ดนตรีเป็นหุ่นส่วนของชีวิต ดนตรีเป็นวิชาของนักปราชญ์ ดนตรีเป็นอาชีพที่มีเกียรติที่เชื่อถือได้ และเด็กไทยสามารถที่จะสร้างศักยภาพให้ทัดเทียมกับเด็กนานาชาติได้**

วง Dr.Sax Chamber Orchestra (๑๕ คน) ที่เดินทางเข้าร่วมแข่งขัน
International Youth Chamber Music Competition 2005
และได้รับรางวัลชนะเลิศจากประเทศสวีตเซอร์แลนด์

อยากให้ผู้ที่กำลังเรียนดนตรีอยู่หมั่นขยันฝึกซ้อม
อย่าย่อท้อ มุ่งมั่น ทุ่มเท อดทน เพราะการที่
จะเล่นดนตรีให้ได้ดีนั้น ต้องใช้ความพยายาม
อย่างหนัก และรางวัลชนะเลิศที่ได้รับมาก็มา
จากการที่พวกเราซ้อมกันทุกวัน วันละไม่ต่ำกว่า
๓ ชม. บางวันอาจถึง ๑๒ ชม. ก็มี

น.ส. สรวิทย์ วาตะวัฒนะ

ตำแหน่งหัวหน้าวง (ไวโอลิน ๑)

นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล

การเล่นดนตรีเป็นสิ่งที่ดีค่ะ แล้วแต่ว่า คุณจะเอาไปใช้ในเรื่องใด ดนตรีไม่ทำให้คุณผิดหวังแน่ค่ะ ถ้าหากทุกคนมีความตั้งใจฝึกฝนและมานะพยายาม

น.ส. ผ่องพรรณ อังศุลภณ

P.P.

ตำแหน่งรองหัวหน้าวง (ไวโอลิน ๑)

นักศึกษารุ่นปีที่ ๓ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล

ในที่สุดผลแห่งความพยายามก็ปรากฏ เมื่อเราได้รางวัลชนะเลิศมาฝากชาวไทยและผลการเรียนก็เพิ่มขึ้นเกินคาด !

ดนตรีมีคุณค่า
สร้างสุขให้ขี้น
ทุกคนควรเรียนรู้
หมั่นเพียรฝึกซ้อมไซ้
หากจิตคิดฝันแปร
ผูกมิตรเพื่อฟังฟัง
ดนตรีประจำใจ
ถูกที่ถูกเวลา
ตั้งใจพยายาม
ดนตรีจะเจือจุน

เป็นวิชาที่สร้างสรรค์
คลายทุกข์ปล้นกลับขึ้นใจ
ควรมีครูไว้ถามไถ่
ทุ่มกายใจด้วยรักจริง
ความท้อแท้เข้าสู่สิ่ง
อย่าทอดทิ้งจากกายา
ประโยชน์ใช้ดูจภาษา
ถูกประภาพทวิคุณ
อย่าผลิผลลามยามเฉียวฉุน
ชีวิตคุณสุขสันต์เอย

นายกมล บุรณกุล

ตำแหน่งสมาชิกวง (ไวโอลิน ๑)

นักศึกษารุ่นปีที่ ๒ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล

การเรียนดนตรีเป็นสิ่งที่ดี ทำให้เรานั้นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และยังเป็นการอดิเรกที่ดีทีเดียว ทำให้เรามีสมาธิในการทำงานต่างๆ และที่สำคัญที่สุดนั้น การเล่นดนตรีในสิ่งที่เรารักนั้นทำให้เรามีความสุขที่ได้ทำในสิ่งนั้น

น.ส. ปุญญาวสน์ มโนมัยพิบูลย์

ตำแหน่งสมาชิกวง (ไวโอลิน ๑)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนราชินีบน

การเรียนดนตรีเป็นวิชาที่เชื่อถือได้ในปัจจุบันนะค่ะ เพราะดนตรีเป็นอาชีพที่มีเกียรติเชื่อถือได้ และเป็นอาชีพที่สุจริตนะค่ะ

น.ส. กมลมาศ เจริญสุข

ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่ม ไวโอลิน ๒
นักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มมหิตล

การเรียนดนตรีไม่ใช่สิ่งที่เสียเวลาเหมือนที่หลายๆ คนคิด การเรียนดนตรีไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียง แต่การเล่นดนตรีเป็นการฝึกตัวเรา ฝึกความอดทน ความมีวินัยในตนเอง และให้ความเพลิดเพลินและเป็นการผ่อนคลาย หนูคิดว่าการเล่นดนตรีของหนูนี้ ไม่ทำให้หนูเสียการเรียนเลย แต่ช่วยให้หนูเรียนได้ดีโดยที่ไม่เครียดเหมือนกับเพื่อนๆ คนอื่นเค้าด้วยซ้ำ

น.ส. สาริทธิ์ อภิสักดิ์ศิริกุล

ตำแหน่งสมาชิกวง (ไวโอลิน ๒)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๔

โรงเรียนมาแตร์ เดอี วิทยาลัย

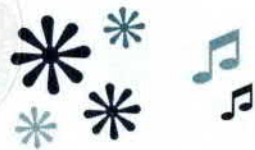

การเรียนดนตรีเป็นกิจกรรมที่ดีและเหมาะสมสำหรับทุกคนที่สนใจหรือมีความคิดว่าอยากจะเรียน ขอให้เริ่มต้นดูนะค่ะ แบ่งคิดว่าใครๆ ก็เรียนดนตรีได้ เล่นดนตรีได้ ขึ้นอยู่กับจะเรียนหรือเล่นเพื่ออะไร ขนาดไหนเท่านั้น เช่น เล่นให้พ่อแม่ฟังสนุกๆ หรือจะฝึกเป็นอาชีพเลยก็ได้ แล้วแต่ความต้องการและความสามารถของแต่ละคน แต่ถ้าเรียนแล้วก็ต้องขยันฝึกซ้อมและอย่าเพิ่งท้อเสียก่อนนะค่ะ

น.ส. วิศนีย์ วงศ์วิรุฬห์

ตำแหน่งสมาชิกวง (ไวโอลิน ๒)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑๒ โรงเรียนสตรีวิทยา

สำหรับผู้เรียนดนตรีอยู่ตอนนี้ พยายามเข้า
นะครับ บางครั้งคุณอาจท้อแท้บ้าง แต่มันก็
เป็นสิ่งที่ช่วยให้คุณผ่อนคลาย

นายสุภัทร จันทวีระ

ตำแหน่งสมาชิกวง (ไวโอลิน ๒)

นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มมหิดล

การไปเจอกับนักดนตรีชาวต่างชาติ เป็นเรื่องที่
กดดันมาก เพราะดนตรี Classic เป็นเหมือนกับ
ดนตรีที่แฝงอยู่ในความรู้สึกของคนยุโรป
อยู่แล้ว จึงทำให้เราต้องซ้อมหนักขึ้นไปอีก
ในสวิตเซอร์แลนด์ เริ่มซ้อมจาก ๘ โมงเช้า
ถึง ๒ ทุ่ม แทบไม่ได้เที่ยวเลยแต่เมื่อแลกกับ
รางวัลที่ได้มาถือว่ายิ่งกว่าคุ้ม ครับ

นายจักรกฤษ เจริญสุข

ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มไวโอลา

นักศึกษาชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มมหิดล

ดนตรีเป็นสิ่งที่ติดกับเรามาก นอกจากใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์แล้ว ยังช่วยเรามีอารมณ์ดี จิตใจแจ่มใส ทำให้เราผ่อนคลาย และพัฒนาสมาธิของเราให้ดีขึ้น

นายพงษ์เทพ จิตดวงเปรม

พงษ์เทพ

ตำแหน่งสมาชิกวง (ไวโอลิน)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เตรียมอุดมดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล

คิดว่าการเล่นดนตรีนั่นไม่จำเป็นว่าจะต้องเล่นเก่งกว่าคนนั้นคนนี้ แคร์รักและสนุกกับมันก็พอแล้วครับ

นายสุวิจักขณ์ โขติกุล

สุวิจักขณ์

ตำแหน่งสมาชิกวง (ไวโอลิน)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เตรียมอุดมดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล

การเรียนดนตรีก็เหมือนกับวิชาอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นกีฬา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ คณิต ภาษา ถ้าเราชอบและรัก ก็ทำให้มันไปจนสุดความสามารถ ทุกวิชามีค่าในตัว เราจะได้รับประโยชน์กับมันมากถ้าเราทุ่มเทกับมัน

น.ส. ตปาสิน เจริญสุข

ตปาสิน เจริญสุข

ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่ม เชลโล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เตรียมอุดมดนตรี
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มมหิตล

อยากให้ทุกคน (ไม่จำเป็นว่าที่สนใจดนตรี) ขอให้อย่ายอมแพ้ อย่าล้มเลิก เพราะวันหนึ่ง สิ่งที่เราพยายามจะต้องสำเร็จผลอย่างแน่นอน

น.ส. สมรรถยา วาทะวัฒนะ

สมรรถยา วาทะวัฒนะ

ตำแหน่งสมาชิกวง (เชลโล)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เตรียมอุดมดนตรี
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มมหิตล

การเรียนดนตรีไม่ใช่เรื่องยากถ้าตั้งใจซ้อมครับ

นายพงษ์พัฒน์ อังคสกุลณ

นงนพรัตน์ อังคสกุลณ

ตำแหน่งสมาชิกรวง (เบสโล)

นักศึกษารุ่นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล

อยากให้เล่นดนตรีกันเยอะๆ ครับ จะได้มีคนให้ต้องแข่งขันกันมากขึ้น จะได้ทำให้พวกผมมีความพยายามซ้อมกันและจะได้มีฝีมือที่เก่งขึ้น แต่ก็ขอให้คนที่เรียนดนตรีตั้งใจซ้อมกันมากๆ นะครับ จะได้เก่งๆ โดยเฉพาะคนเล่น Double Bass เพราะมีงานเยอะมากครับ

นายวัชรพงศ์ สุภัทรชัยวงศ์

วัชรพงศ์ สุภัทรชัยวงศ์

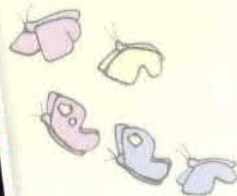
ตำแหน่งสมาชิกรวง (เบส)

นักศึกษารุ่นปีที่ ๑ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล

วงดนตรี ดร.แซก เขมเบอร์ ออร์เคสตรา

คนนำวงนี้

๕๔

หนุมานน้อย ในคณะโขนจ้าว

คณะโขนจ้าว โรงเรียนอนุบาลบ้านยัม
โดยการสนับสนุนของ อาจารย์ประเสริฐ
สุวรรณวัฒน์ ผู้จัดการโรงเรียนอนุบาล
บ้านยัม ขณะนี้แสดงอยู่ในรายการ
ตามรอยคุณตา ทุกวันศุกร์ เวลา ๑๖.๓๐ น.
ทางช่อง ๑๑ ผู้สนใจการแสดงโขนจ้าว
ติดต่อได้ที่ ๐ ๒๔๖๐ ๑๙๔๘

“ชอบเล่นโขนครับ สนุกดี มัน
ได้ตีลังกา เล่นกับเพื่อน แข็งแรงดีด้วย”

ด.ช.กิตติพงษ์ ประเสริฐศรี (น้องพริ้ม)
ชั้น อ.๓ โรงเรียนอนุบาลบ้านยัม
กรุงเทพมหานคร
แสดงเป็น หนุมาน

๑๖ อนุบาลบ้านยัม

คนเก่งวันนี้

นักวาดเด็กผู้สร้างสรรค์ "Animal"

ภาพ "Animal"

ซึ่งเป็นภาพชนะการประกวด

ข้อคิดถึงเพื่อน ๆ ในวันเด็ก
 ที่ทำโครงการแข่งขันวาดภาพ
 กันทั้งใจและแรงกาย ก็จะประสบความสำเร็จ
 สัมรับผลอย่างงดงาม ที่ให้วาดตาม
 จินตนาการของตนเองทุกคน มีข้อ
 เสนอแนะกันมาว่า จินตนาการนี้ ก็ควร
 ไม่ประหลาดจนเกินไปเสียทีเดียว แต่ต้อง
 หลบเลี่ยงจากภาพที่ดูน่าเกลียด

ขอชื่นชมจากข้อไปและ
 ชาญ สุวิมล กิจพิพิธ

ปี ๒๕๖๖ วร สาธิตจุฬาฯ
 ฝ่ายประถม

เด็กหญิงสุวิมล กิจพิพิธ

ผู้ชนะการประกวดภาพวาดเด็กโลก
 ครั้งที่ ๑๒ ประจำปี ๒๐๐๕ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
 ขึ้นขอบและหัดวาดภาพตั้งแต่อายุ ๓ ขวบ
 เป็นลูกศิษย์คนเก่งของอาจารย์สังคม ทองมี
 และได้รับกำลังใจสนับสนุนจากคุณพ่อคุณแม่เต็มเปี่ยม

คนเก่งวันนี้

เรื่อง ชุปเปอร์อ้วน
เด็กหญิงกัณณิกา เดชเสน
ชั้น ป.๖ โรงเรียนชินจง จังหวัดน่าน

นิทานก่อนนอน

๕๗

ทองคำ ยูไร และจุกเป็นเพื่อนกัน
ทั้งสามรักกันมาก แต่ทุกตัวจะมี
รูปร่างอ้วน

๑

วันหนึ่งทองคำได้ซื้อขนมเค้กมา
รับประทานกับเพื่อนๆ ซึ่งขนมเค้ก
เป็นที่นิยมของเด็กๆ ในหมู่บ้านของ
พวกเขา

๒

แต่พวกเขาไม่สามารถรู้ได้ว่า ขนมเค้ก
นั้นให้ความอ้วนและหวานเอามากๆ
เลย

๓

พ่อของทองคำจึงบอกกับเพื่อนๆ
ทองคำและทองคำว่าถ้ารับประทาน
ขนมเค้กที่หวานเอามากๆ และเป็น
ไขมันจะทำให้อ้วนตุ้ตะทำอะไร
ไม่คล่องแคล่วเอาซะเลย

๔

แต่ถ้าเด็กๆ รับประทานผักและผลไม้
ที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงอ้วนท้วน
สมบูรณ์จะดีมากกว่าเพราะจะใช้
พลังงานในร่างกายได้อย่าง
คล่องแคล่วมากกว่านะ (๕)

เมื่อทองคำและเพื่อนๆ ได้ฟังพ่อ
ของทองคำพูดจึงรีบไปบอกให้เด็กๆ
ในหมู่บ้านว่าให้รับประทานผักและ
ผลไม้พร้อมบอกประโยชน์ต่างๆ (๖)

ส่วนจุ๊กขออาสาไปบอกร้านขายขนมเค้ก
ให้เปลี่ยนจากขนมเค้กแสนหวานโดย
การนำขนมเค้กมาทำเป็นขนมเค้ก
ผัก ผลไม้แทน เด็กๆ จะได้รับประทาน
ขนมเค้กที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย (๗)

ตั้งแต่นั้นมาเด็กๆ ทุกคนในหมู่บ้าน
ก็อ้วนท้วน สมบูรณ์ และพากัน
ออกกำลังกาย รับประทานผัก ผลไม้
อาหารครบห้าหมู่ (๘)

ช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานบ้าน จะได้แบ่งเบาภาระของท่านได้ ตั้งใจเรียนหนังสือจะทำให้คุณพ่อ คุณแม่ภาคภูมิใจ

๙

ทำตัวเป็นเด็กดีของคุณพ่อคุณแม่ เชื่อฟังคำสั่งสอนของท่าน ไม่ดื้อ ไม่ชน

๑๐

เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีมีน้ำใจให้ครอบครัว และทุกๆ คน

๑๑

หมู่บ้านของพวกเขาจึงมีแต่ความสุข และอบอุ่นไปด้วยความรักของทุกคนในหมู่บ้าน

๑๒

ฉันทน์หรือ คีตตันมะขาม

เด็กชายชนาธิป ไชยเหล็ก

นักเรียนชั้น ม.๒/๑๐

โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา

ฉันรู้สึกด้อยกว่า และอิจฉาเพื่อนคนอื่นที่ได้มีโอกาสไปเที่ยวยังสถานที่ต่างๆ บ้านเรือน ตลาดสด หรือโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้ก็เพราะว่าตอนที่เจ้าของแม่ของฉันทน์มาเก็บเพื่อนๆ ของฉันทน์ไปขาย ฉันทน์ยังไม่ลูกเต็มที่ เขาจึงไม่เก็บฉันทน์ไปเที่ยว และปล่อยให้ฉันทน์อยู่โดดเดี่ยวที่ต้น

วันคืนผ่านไป ฉันทน์ลูกเต็มที่แล้ว แม่จึงปล่อยฉันทน์ลงจากต้น เพื่อดำเนินชีวิตด้วยตนเองบ้าง ฉันทน์ตกลงสู่พื้นดินในฤดูฝน ดินจึงชื้นและเปียกชุ่มไปด้วยน้ำ เมื่อฉันทน์ได้รับความชื้นแล้ว ฉันทน์มีความรู้สึกว่ามันมีอะไรภายในตัวกำลังทิ่มที่ผิวของฉันทน์ออกมา แล้วหยั่งลึกลงในพื้นดิน ตัวฉันทน์ไปเที่ยวที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว ได้แต่เจริญเติบโตไปเรื่อยๆ โดยต่อมานั้น ฉันทน์มีใบเลี้ยงได้สักพัก ใบเลี้ยงก็หลุดไป ฉันทน์มีใบแท้แล้ว ใบที่จะทำให้ฉันทน์สร้างอาหารได้เอง ด้วยการสังเคราะห์ด้วยแสง

เดือนปีผ่านไป ฉันได้รับการดูแลเลี้ยงดูจากธรรมชาติ และลูกของคนที่มาเก็บเพื่อนฉัน ว่าแต่ในตอนนั้นเพื่อนฉันไปอยู่ที่ไหนกันบ้างนะ คงถูกมนุษย์เอาไปกิน หรือไมก็เอาไปทิ้งไว้ที่ไหนสักแห่งสินะ ฉันจึงไม่นึกเสียใจเลยที่ได้ไปเที่ยว แต่กลับมีความสุขที่รอดจากการเก็บเมื่อครานั้น แล้วเจริญเติบโตเคียงข้างแม่ของฉัน ขณะนี้แม่แก่มากแล้ว แต่ก็ยังให้กำเนิดน้องอีกหลายรุ่น

วันนี้เป็นวันแรกที่ฉันได้ออกดอกเป็นครั้งแรกในชีวิต ฉันรู้สึกตื่นเต้นมากเลย หลังจากที่ฉันออกดอกไปไม่กี่วัน ก็มีคนกินน้ำหวานอย่างนกกินปลีดำม่วง นกกินปลีอกเหลือง มาดูดน้ำหวานจากดอกของฉันกิน ฉันมีความสุขที่ได้เห็นสิ่งมีชีวิตที่มีสีสัน กำลังกระโดดโลดเต้นไปยังดอกนั้นที ดอกนี้ที และฉันยังได้สนทนากับนกเหล่านั้นเกี่ยวกับเรื่องราวของโลกกว้างที่ฉันยังไม่เคยเห็น ข้างมีความสุขอย่างบอกไม่ถูกเลยละ

วันแห่งความสุขนั้นไม่ได้มีวันเดียว แต่จะมีไปตลอดจนกว่าดอกนั้นจะติดผล และแล้ววันที่ว่าก็มาถึง ดอกของฉันเริ่มกลายเป็นฝักมะขามเล็ก พวกกระรอกได้คุยกับฉันว่า

“เมื่อไหร่มะขามจะสุกเสียที ฉันอยากกินแล้วนะ”

“พูดแล้วน้ำลายก็ไหลเลยนะเจ้ากระรอกน้อย” ฉันพูดประชดก่อนจะตอบไปว่า “รอไปก่อนซีจ๊ะ ยังไม่ถึงเวลาเลย ถ้าสุกแล้วฉันจะให้เจ้ากินเต็มทีเลย”

“ขอบใจจ๊ะ” กระรอกน้อยตอบอย่างสุภาพ

ผ่านวันที่ฉันคุยกับเจ้ากระรอกน้อยไปไม่นาน เวลาช่างไม่รอใครเสียจริงๆ ลูกๆ ของฉันก็วัยรุ่น และสุกเต็มที่แล้ว ฉันจึงเรียกเจ้ากระรอกน้อย พร้อมครอบครัวมากินมะขาม ฉันมีความสุขอีกครั้งที่ทำให้เพื่อนร่วมโลกมีความสุข

เสียงย่าเท้าของคนที่ยังดูจันมาอีกแล้ว ครั่งนี้ไม่ได้มากับ บัวรดน้ำ หรือปูยเช่นทุกครั้งแต่เขามาพร้อมกับตะกร้าเก็บลูกของจัน และไม้สอย เขาใช้เวลาไม่นานหรือกในการเก็บครั่งนี้ ก่อนจากไป เขา ได้พูดกับจัน ถึงแม้ว่าเขาจะคิดว่าจันนั้นไม่เข้าใจภาษามนุษย์ก็ตาม ว่า “ข้าต้องจากเจ้าไปแล้วนะ ต้นไม้ที่ข้ารัก”

เสียงนั้นยังไม่ทันจางหายไป ผ่านไปไม่กี่วัน เสียงรถบรรทุกของ เคลื่อนเข้ามาใกล้บ้านแล้วก็มีกรนของขึ้นรถ รวากับว่าจะย้ายบ้าน ชาย ผู้นั้นมาบอกจันเป็นครั้งสุดท้ายว่า “ไปแล้วนะ เราคงจะไม่ได้เจอกันอีกนาน”

หลังจากวันนั้น ได้มีกลุ่มคนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยในบ้านนี้อีกครั้ง แนนอนว่าไม่ใช่ชายคนนั้นที่จากไป เป็นชายคนใหม่ พร้อมครอบครัว จัน ไม่เข้าใจเลยว่ามนุษย์ต้องย้ายบ้านไปทำไมอย่างตัวจันนั้นยังไม่ย้ายไปไหนเลย

เช้าวันนี้อากาศไม่สดใสสัก มีฝนตกตั้งแต่เช้ามืด เกิดฟ้าร้อง ฟ้าแลบขึ้นตลอดเวลา เจ้าของบ้านคนใหม่ได้เปิดประตูบ้าน เดินมายัง แม่ของจัน เขาไม่ได้มาพร้อมกับไม้สอย และตะกร้าอย่างที่เคยทำ แต่มาพร้อมกับสายไฟฟ้า และเพื่อนของเขาอีกสี่คน จันยังไม่เคย เห็นเครื่องมือนี้มาก่อน เขาเริ่มใช้สายไฟฟ้าตัดลงไปในลำต้นของแม่ แม่บอกกับจันว่ามันเจ็บปวดมาก ดูเหมือนว่าแม่จะร้องไห้ด้วย ไม่นาน เลื่อนนั้นก็มาทิ่มแทงตัวของจันบ้าง จันร้องไห้ด้วยความเจ็บปวด แต่จะ ทำอย่างไรได้ จันไม่สามารถเคลื่อนที่ไปไหนได้อย่างพวกมนุษย์ จัน ไม่สามารถบอกกับมนุษย์ได้ว่า “ทำอย่างนี้ มันทำให้ฉันเจ็บปวดมาก อย่าได้ทำกับต้นไม้ต้นใดอีกเลย” ความคิดนี้เป็นความคิดสุดท้ายของจัน ก่อนที่จันจะจบชีวิตลง

เจ้าของคนเดิมได้พบกับจันอีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่เขากำลัง เดินหาซื้อเหียง แต่นั่นก็เป็นแค่ท่อนไม้ที่ไร้ความคิด และชีวิตชีวา

ตำนานเด็กชน

เด็กหญิงกนกกรณ มาบุญธรรม

ชั้น ป. ๖/๓ โรงเรียนอนุบาลแพร่ จังหวัดแพร่

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในยุคดึกดำบรรพ์มีสัตว์หลายชนิด ก่อกำเนิดขึ้นในยุคนี้ ซึ่งในยุคนี้ก็มีสิ่งมีชีวิตมากมายตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำ ที่มีแต่ลิง ทุกๆ วันจะมีเสียงกระจองอแงของลิงน้อยที่ถูกลิงชุกชนรังแก ลิงผู้ใหญ่ตักเตือนก็ไม่ฟัง หลายปีต่อมาลิงชุกชนได้แก่และตายลง และก็มี กล่องใหญ่อยู่ในตัวลิง แต่เหลาลิงก็ไม่กล้าทำอะไร จึงฝังเจ้าลิงชุกชนไป ทั้งอย่างนั้น หนึ่งล้านปีต่อมาลิงได้วิวัฒนาการกลายเป็นออสตราโลพิเทคัส (๔-๓ ล้านปีก่อน) สองล้านปีต่อมาได้วิวัฒนาการเป็นโฮโมอีเรคตัส (๓-๑ ล้านปีก่อน) ต่อมาเป็นเวลาหลายล้านปี หลังจากการวิวัฒนาการ กลายเป็นมนุษย์ มนุษย์ที่เป็นนักโบราณคดีได้ไปขุดเจอฟอสซิลลิงที่มี กล่องอยู่ในตัวและได้ยินเสียงระเบ็งเซ็งแซ่จากกล่องนี้ นักโบราณคดี จึงเปิดกล่องออก เห็นเด็กเยียดยัดอัดแออยู่เต็มกล่อง จึงเกิดเป็นมนุษย์ ในวัยเด็กออกมา เด็กพวกนี้ขี้ว้างก้อนหินใส่นักโบราณคดีแล้ววิ่งหนีไป จากนิทานนี้ เด็กจากกล่องนี้คือเด็กชนนั่นเอง

นิทานสัตว์ป่า ตัวใหม่

เด็กหญิงทิชา ชำนิวรรณการ
โรงเรียนประถมณตรี ๒
จังหวัดสมุทรปราการ

ณ ป่าแห่งหนึ่งมีหมี ช้างและ
สิงโตเป็นหัวหน้าสัตว์ป่า ป่านี้จึงมีแต่
ความสุข

สิงโต ซึ่งมีพลังกำลัง เวลา
มีสัตว์ป่าตัวอื่นเข้ามาบุกรุกในป่านี้ สิงโต
ก็จะคอยคุ้มครองและดูแลสัตว์ป่า
ในป่านี้

หมีมีปัญญาความรู้เฉียบแหลม
ช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น
ในป่านี้

ช้าง เป็นผู้ที่รักษาสัตว์ป่า เพราะ
ช้างมีความรู้ด้านสมุนไพร จึงสามารถ
นำสมุนไพรมาทำเป็นยา รักษาสัตว์ป่า

วันหนึ่ง เทวดาอยากจะลองใจว่า
สัตว์ทั้งสามจะสามัคคีกันหรือไม่
เทวดาจึงปลอมตัวเป็นแมวป่า แล้ว
บอกกับช้างและสิงโตว่า “หมីต้องการ
เป็นหัวหน้าตัวเดียว และจะกำจัดช้าง
และสิงโต”

สิงโตและช้างโกรธหมីมาก สัตว์
ทั้งสามตัวจึงทะเลาะกัน ลิงผ่านมาเห็น
เลยพูดว่า “ท่านทั้งสามจะมาทะเลาะกัน
ทำไม ในเมื่อท่านทั้งสามไม่สามัคคีกัน
แล้วท่านจะปกครองสัตว์ในป่านี้ได้
อย่างไร”

เมื่อช้างและสิงโตได้ยินลิงพูด
ดังนั้น ช้างและสิงโตจึงขอโทษหมี หมี
จึงพูดว่า “ไม่เป็นไรหรอก” สิงโต ช้าง
และหมีจึงกลับมาสามัคคีกันอย่างเดิม

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สป ๕๑๑/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติโครงการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๓๑ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอและอนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดงานวันเด็กแห่งชาติในปีต่อไป โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก นั้น

เพื่อให้การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ของทางราชการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนเด็กและเยาวชนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒. รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ(นางจรรยาพร ธรณินทร์)	รองประธานกรรมการ
๓. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
๔. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๗. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ

๑๒. ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๕. ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๖. ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๗. ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๘. ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๙. ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๐. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓. ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘. อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๓. ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๔. ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๕. ผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๖. ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๗. ผู้ว่าการการประปานครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๘. ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๙. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๐. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๑. ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน	กรรมการ

๔๒. ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๓. ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๔. ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๕. นายกสมาคมสันนิบาตแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๖. อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๗. ผู้อำนวยการองค์การค้าของคุรุสภา หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๘. ผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๙. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกจังหวัด (๑๗๕ เขต)	กรรมการ
๕๐. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๒. ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
๕๓. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๔. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๕. ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๖. ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๗. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕๘. ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕๙. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและเลขานุการ

๖๐. หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖๑. หัวหน้ากลุ่มบริหารการคลังและสินทรัพย์ สำนักอำนวยการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖๒. หัวหน้ากลุ่มสรวนเทศ สำนักอำนวยการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๖๓. นางอมรรัตน์ สอนคง กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๙ มีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๙ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
ฝ่ายต่างๆ เท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(นายจาตุรนต์ ฉายแสง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ ๙๒๐/๒๕๔๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่าย
หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๔

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดงานเฉลิมฉลองวันเด็กแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รับผิดชอบดำเนินการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดทำ เผยแพร่ และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๔ เป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๔ ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๔ และสามารถดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๔ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ เผยแพร่ และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๔ และให้ประธานมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติตามความเหมาะสม คณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ที่ปรึกษา
๒. รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(นางอารีรัตน์ วัฒนสิน)	ประธาน
๓. นายวินัย รอดจ่าย	รองประธาน คนที่ ๑
๔. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	รองประธาน คนที่ ๒
๕. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล
และนิติการ หรือผู้แทน	กรรมการ

๗. ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผล การจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการองค์การค้ำของครูสภา หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔. นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์	กรรมการ
๑๕. นางปราณี ปราบริปู	กรรมการ
๑๖. นางสาวพรณงาม แยมบุญเรือง	กรรมการ
๑๗. นางเขาวลี นาคสุขศรี	กรรมการ
๑๘. นางสาวนภรณ์ ชัยบุตดา	กรรมการ
๑๙. นายทวีพร ทองคำใบ	กรรมการ
๒๐. นางสาวอมรรรัตน์ ลอนคง	กรรมการ
๒๑. นางบุญเรือน พุกสวัสดิ์	กรรมการ
๒๒. นางสาวทัศนีย์ พูลเกษ	กรรมการ
๒๓. นางสุนีย์ เศรษฐวิชัยกิจการ	กรรมการและเลขานุการ
๒๔. นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๕. นางสาวประนอม เพ็ญพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นางพรนิภา ลิ้มพยอม)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๙

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางพรนิภา ลิ้มปยยอม)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางอารีรัตน์ วัฒนสิน)

ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

(นายวินัย รอดจ่าย)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นายเฉลย พูนสวน)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

(นางสาววันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์)

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ)

บรรณาธิการอำนวยการ

นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์

คณะกรรมการ

นางสาวพจนีย์ เจนพนัส

นางปราณี ปราบริปู

นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง

นางอัมพร แต้มทอง

นางสาวนวกรณ์ ชังบุตรดา

นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม

นางสาวเจตนา พรหมประดิษฐ์

นายเริงศักดิ์ มิ่งประเสริฐ

นางสาวประนอม เพ็ญพันธ์

ปกหน้า

นายทวีพร ทองคำใบ

ศิลปินกรรม

นายพินิจ สุขะสันต์

นายสมบัติ คิ้วอก

นายไพฑูรย์ บุญภานนท์

นายอุทัย ไชยกลาง

นางลัดติยา อมรสมานกุล

ออกแบบรูปเล่ม

นายสฤณี สิงห์ลำพอง

คอมพิวเตอร์กราฟิก

นางสาวเสาวณีย์ อ่อนรักษ์

นายอาคม กุลสวัสดิ์ภักดี

ขอเชิญชวนเด็กๆ เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ

ส่งที่ คณะบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อาคาร สพฐ. ๓ ชั้น ๓)

กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก

เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

แม่ฉันนี่ที่หนึ่งเลย

แม่ฉันนี่ที่หนึ่งเลยในเรื่องการค้าขาย เพราะที่บ้านของ
ฉันทำกิจการร้านค้าขายของชำอยู่ในหมู่บ้าน ตำบลบ้านพรุ
แม่ในหมู่บ้านนี้จะมีร้านค้ามากมายแต่ผู้คนผ่านไปผ่านมา
ก็จะแวะมาซื้อของที่ร้านของฉัน แม่เคยบอกเคล็ดลับในการค้าขาย
ให้โตกว่าใครถ้าเราจะต้องมีหน้าตาขี้มยิ้มแฉ่งใส มีความขยัน
มีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า มีความอดทน และที่สำคัญที่สุด
ต้องมีความอดทน เพราะถ้าเรามีรายรับน้อยกว่ารายจ่ายเราก็จะ
ขาดเงินสิ้นหวัง แต่ถ้าเรามีรายรับน้อยกว่ารายจ่ายน้อยเราก็จะเหลือ
เงินไว้เก็บสะสม ค่าพ่อของแม่ทำให้ฉันรู้ว่าถ้าเราจะหาเงิน
ให้ได้สักบาทนั้นเราต้องเหนื่อยแค่ไหน ทุกวันหลังเลิกเรียน
ฉันจึงต้องช่วยแม่ขายของ และได้เรียนรู้การค้าขายจากแม่ไปด้วย

อ.ญ. อภิสมัย รักขจรต์ ป. ๔/๓ ร.สุวงษา
ร.ร.วัดเทพมณเฑียร ต.บ้านทราย อ.หาดใหญ่

เจริญศรีคอมเพล็กซ์
CHAROENSRI COMPLEX

ศูนย์การค้าขนาดใหญ่

95,703 ตารางเมตร ใจกลางเมืองอุดรธานี

Charoensri Complex Shopping Mall

95,703 Square Meters in the middle of Udon Thani,
connected with the Charoensri Grand Royal Hotel.
Tel. 0-42249-192 Fax: 0-4224-4639

Charoensri
Health & Spa

เจริญศรีคอนเวนชั่นฮอลล์
2,900 ตารางเมตร
พร้อมห้องจัดประชุม
อีก 11 ห้อง

ห้องพักรู 255 ห้อง
รอยัล สุา 380 ตารางเมตร

อาหารพื้นบ้านชื่อดัง บุฟเฟ่ต์ดีที่สุดใน
ทิศรั้วศรีเมือง
อาหารจีนรสเลิศ ที่เลื่องลือ

พระยศอิงขง
ISBN 974-269-5733

9 789742 639536
ราคา 12.00 บาท

อีกรถด้านการต้อนรับแห่งอีสาน
www.charoensrigrand.com

โรงแรมเจริญศรี แกรนด์ รอยัล

Charoensri Grand Royal Hotel

อุดรธานี - Udon Thani

277/1 ถนนประจักษ์ศิลปาคม ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

โทรศัพท์ 0-4234-3555 โทรสาร 0-4234-3550-2

E-mail : charoensri@charoensrigrand.com

สำนักงานกรุงเทพฯ : 2155 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทรศัพท์ 0-2319-8947 โทรสาร 0-2319-8948

E-mail : csgrk@cscoms.com